Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2164 | 4 pagini — 20 bani | Duminică 15 aprilie 1956

Folosirea izotopilor radioactivi în industrie

In cadrul Intreprinderii nr. 5 montaje, trustul de construcții rafinării Ploești, s-a început folosirea izotopilor radioactivi din cobalt la descoperirea unor eventuale defecte în structura unor piese și materiale, provenite din turnare, sudură, tratamente termice etc.

In fotografie: Se pune în funcțiune aparatul pentru controlul radioactiv al sudurii unei părți dintr-un rezervor.

Foto: M. CIOC

O mlădiță tînără

Lucrurile s-au petrecut cam așa: Pe la sfîrșitul lui aprilie anul trecut, munca de însămînțări în comuna Armășești, raionul Urziceni, nu mergea cum trebuie. Îndeosebi, rămăseseră în urmă țăranii muncitori în vîrstă, ai căror fii își satisfăceau stagiul militar, sau femeile văduve care nu aveau atelaje. Aceasta n-a scăpat din vederea bunilor gospodari din Armășești — utemiștilor. Și, într-o seară, după ce au dejugat vitele obosite de muncă dîndu-le tainul de nutreț, utemiștii au pornit-o drept la sediul lor. Ce s-a discutat acolo nu vom mai povesti. Fapt cert este că hotărîrea lor a fost ca a doua zi, ziua de 1 Mai într-un fel deosebit, adică să lucreze ajutînd pe cei lipsiți de ajutor la însămînțatul porumbului. Zis și făcut. In seara zilei de 1 Mai utemiștii din Armășești se întorceau de la cîmp cu inima împăcată. In ziua aceea însămînțaseră 8,5 ha. cu porumb.

Există o zicală populară: „Vorba de rău se duce ca glonțul". Dar vorba de bine despre fapta omenească, patriotică a utemiștilor din Armășești s-a dus mai abitir decît glonțul, răzbătînd în multe sate, la sute de kilometri depărtare, răzbătînd în timp. Utemiștii din alte sate au îmbrățișat cu căldură inițiativa utemiștilor din Armășești și au făcut din ea o metodă de a participa la lupta pentru recolte bogate.

A trecut aproape un an de cînd s-a născut această inițiativă valoroasă. Și iată, aflăm de curînd că într-un sat, Cerna, din regiunea Timișoara, utemiștii socotesc de datoria lor să ajute pe cei bătrîni, pe văduve la anumite lucrări agricole. Corespondentul Silviu Truți ne-a scris (corespondența a apărut în ziar) că utemiștii au inițiat o acțiune pentru evacuarea apei ce băltea pe ogoare. Săpînd șanțulețe de scurgere, ei au scăpat circa 100 hectare teren de această calamitate. Printre ogoarele salvate sînt și ale bătrînului Gheorghe Sfetcu și ale Floarei Lungu și Victoriei Olaru.

Știți unde este satul Mogoșești? Nu, nu e tot în regiunea Timișoara și nici lîngă Armășești, ci lîngă Pașcani, în Moldova.

De aci, de la Mogoșești ne-a sosit o scrisoare trimisă de utemistul Andrieș Isidor, colectivist, care ne arată că utemiștii Pleșca Mihai și Păiuleț Petru au cules cuiburile de omizi din 19 pomi aflați împrejurul caselor bătrînelor Varvara Bișoc și Maria Birtom.

Și acum închipuiți-vă că din acei pomi n-ar fi fost culese cuiburile de omizi. Bătrînele nu ar fi putut culege în toamnă măcar o fructă din acei pomi. Dar nu numai atît. Omizile, înviind, ar fi invadat și livezile învecinate și ar fi produs daune recoltei de fructe. Sau închipuiți-vă că tinerii din satul Cerna n-ar fi evacuat apa și de pe ogoarele bătrînului Gheorghe Sfetcu și ale Floarei Lungu și Victoriei Olaru. E drept paguba ar fi fost în primul rînd a acestora. Dar nu ar fi fost asta și o pagubă pentru hambarul țării întregi?

De aci se vede că inițiativa minunată a utemiștilor din Armășești reprezintă nu numai o formă a participării tinerilor țărani muncitori la lucrările agricole dar și un mijloc de educație patriotică, gospodărească, a tinerilor. Și nu întîmplător, pornind de aici, tinerii țărani muncitori se unesc în grupe de într-ajutorare în muncile agricole, și, pășind din treaptă în treaptă, urcă pe scara bunăstării spre întovărășirea agricolă și gospodăria colectivă.

Inițiativa utemiștilor din Armășești a prins deja rădăcini. Dar ca orice mlădiță odată sădită, cere îngrijire, are nevoie de un sprijin continuu, pentru a da roadele cele mai bogate. Are cine să se ocupe de ea? Firește! S-a născut într-o organizație de bază U.T.M., multe alte organizații U.T.M. au preluat-o. Deci primul sprijin al acestei inițiative sînt organizațiile de bază U.T.M. sătești. Să nu fim greșit înțeleși. Aceasta nu presupune cît de cît, o dezinteresare a comitetelor U.T.M. pe comună, a comitetelor raionale și regionale U.T.M. Dimpotrivă. Cine altcineva decît ele ar putea ajuta mai bine organizațiilor U.T.M. sătești în această privință? Cine ar putea organiza popularizarea largă a inițiativei utemiștilor din Armășești? Cine ar putea înlesni schimbul de experiență între organizațiile U.T.M. sătești spre această linie? Cine altul decît organele amintite mai sus. Aceasta este cu atît mai necesar cu cît sarcinile noastre, stabilite în primul an din cel de al doilea cincinal sînt sporite, cu atît mai necesar cu cît lucrările agricole imediate, în campania de primăvară, trebuie făcute mai bine, deși primăvara a întîrziat să vină la timp.

Încheind, nu putem să nu amintim aprecierea Biroului C.C. al U.T.M. făcută anul trecut, care „consideră inițiativa organizației de bază U.T.M. din comuna Armășești ca o acțiune patriotică, tinerească, prin care organizațiile de bază U.T.M. de la sate pot să aducă o contribuție mai activă la buna desfășurare a lucrărilor agricole".

„Scînteia tineretului"

Întîmpinăm 1 MAI

Folosirea experienței anului trecut

De pe lotul experimental al Școlii profesionale de plante tehnice și alimentare din comuna Armășești, raionul Urziceni, s-au recoltat anul trecut 61.000 kg. sfeclă de zahăr la hectar. Bineînțeles că rezultatul acesta a fost obținut datorită faptului că sfecla a fost însămînțată la timpul cel mai potrivit și în timpul vegetației i s-au aplicat îngrijirile necesare.

Anul acesta a fost repartizată pentru sfecla de zahăr o suprafață de 5 hectare. Pentru ca recolta să fie tot atît de bogată și mai mare chiar, elevii școlii, îndrumați de profesori, au folosit din plin experiența anului trecut.

Organizația de bază U.T.M. din școală a format din vreme echipe de tineri care, sub îndrumarea tehnicienilor școlii, au pornit însămînțatul sfeclei imediat ce timpul și terenul au permis acest lucru. In două zile a fost însămînțată o suprafață de 2 hectare și a fost distrusă scoarța ce se formase pe tarlalele însămînțate în „ferestrele iernii". O contribuție deosebită în aceste munci au adus-o tinerii Niță Dadea, Gheorghe Petre, Elena Ionescu, Urania Sandu și alții din echipele conduse de Ion Drăghicescu, Tudor Stanciu și Stan Ristea.

Elevii Școlii profesionale de plante tehnice și alimentare din Armășești, au fost cei care au dat semnalul începerii însămînțatului sfeclei în comună.

Corespondent
PREDA ISPAS

Pe șantierul viitoarei filaturi

In întîmpinarea zilei de 1 Mai, constructorii de pe șantierul filaturii de cînepă din Fălticeni muncesc cu avînt sporit. Atît la corpul industrial al filaturii, cît și la clădirile auxiliare ei execută acum lucrările de finisaj. In același timp, în corpurile principale se fac instalațiile de forță, de ventilație precum și instalațiile sanitare. Pentru grăbirea ritmului lucrărilor de finisaj, pe șantier s-a amenajat o stație de preparare a mortarului. De aici, cu ajutorul pompelor, mortarul este trimis la locul de muncă al brigăzilor de tencuitori. Un colectiv de tehnicieni experimentează acum fixarea mortarului cu ajutorul unui compresor electric. Folosirea compresorului electric la fixarea tencuielii va duce la sporirea productivității muncii cu 200 la sută.

Urmărind reducerea prețului de cost al lucrărilor, constructorii de pe acest șantier au executat pereții despărțitori ai halelor din blocuri prefabricate. In afară de faptul că pereții despărțitori au fost montați într-un timp scurt, costul lucrărilor este mai mic cu 50 la sută.

Un nou aparat

Iuliu Colibaș este student în anul III al Institutului agronomic din Timișoara. De obicei îl găsești în laboratorul catedrei de pedologie. Aici e locul lui preferat de lucru. In acest laborator și-a început primele cercetări în cadrul cercului științific de pedologie și tot în acest laborator, studiind, sfătuindu-se și cerind ajutorul tovarășului profesor dr. Oprea și al asistenților Crișan și Drăgan, Iuliu Colibaș a ajuns anul acesta să realizeze o lucrare originală și valoroasă. E vorba de aparatul „Coezometrul", cu ajutorul căruia se determină mai rapid și mai bine coeziunea solului.

Fotograful l-a surprins pe Iuliu Colibaș tocmai cînd făcea ultima verificare a aparatului său.

Corespondent
PETRU BRINCUȘ

Incă o fabrică de brînzeturi la Vatra Dornei

Fabrica de brînzeturi superioare și lactoză care se construiește în apropierea orașului Vatra Dornei va intra în curînd în funcțiune.

Halele principale au fost terminate. S-au montat circa 90 la sută din utilajele și instalațiile noii întreprinderi. Mașini dintre cele mai moderne vor transforma zilnic, 15.000 litri de lapte în produse pasteurizate pentru consum: unt, svaițer și lactoză.

S-a terminat și construirea centralei termice proprii. La noua întreprindere procesul de producție va fi complect mecanizat și automatizat.

Pentru muncitori se construiesc 16 apartamente și un grup social cultural.

Telegramă

Dl. Guy Mollet, președintele Consiliului de Miniștri al Franței, a transmis următorul răspuns la telegrama de felicitare trimisă de tov. Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R., cu ocazia semnării declarației comune franco-marocane.

„Vă mulțumesc pentru felicitările pe care mi le-ați adresat cu ocazia semnării declarației comune franco-marocane, care trebuie să permită crearea între Franța și Maroc a unor relații strînse de interdependență și pline de încredere, pe baza respectului mutual și a voinței de pace și de libertate a ambelor popoare".

Însemnări

Prieteni...

Cine a venit cu ideea, cum s-a strîns întreg colectivul, n-am aflat. Poate nici n-a fost vorba de ideea unui om anume, ci a fost suficient ca cineva să spună — mergem la Cluj, și toți ca unul singur, actori și regizori, răspunzînd propriilor lor îndemnuri, să plece pe neașteptate din Baia Mare. Se vor găsi unii care, străini de tradiția colectivului maghiar de la teatrul din Baia Mare, să se mire cum de au putut pleca toți, așa pe neașteptate, la o premieră într-un alt oraș. Nu e însă la mijloc nimic de mirare.

...In urmă cu trei ani, o clasă întreagă care a absolvit Institutul de Teatru din Cluj, a cerut să fie repartizată în centrul miner Baia Mare pentru a pune bazele unui teatru în limba maghiară. Lucrul este știut și s-a mai scris despre el, așa cum cunoscut este și faptul că în anii care s-au scurs de atunci tinerii absolvenți, entuziaști și pasionați pentru meseria lor, au obținut o serie de succese. Ceea ce vrem să vă spunem acum poate părea un fapt aparent neînsemnat, totuși el dovedește că acești tineri care au sosit de la Baia Mare însuflețiți de visuri, au rămas în pofida anilor care s-au scurs, la fel de uniți ca în prima zi cînd și-au început activitatea în teatru.

In viața acestui colectiv s-a petrecut acum cîteva luni un fapt care poate într-un alt teatru ar fi trecut neobservat, ori numai comentat.

Paula Krasznoi, una dintre tinerele actrițe, a plecat din teatru. Fata s-a măritat cu un tînăr care lucra la Cluj și — cu tot regretul încercat cînd și-a părăsit prietenii alături de care a învățat în institut, împreună cu care a apărut pe scena de la Baia Mare timp de două stagiuni — inima și-a spus cuvîntul și Paula și-a urmat soțul. E greu însă să-ți închipui că tineri care au cunoscut împreună emoția examenelor luate cu foarte bine și neliniștea primelor premiere pot șterge cu buretele asemenea amintiri, pot da uitării un prieten drag.

Tocmai pentru că Paula este considerată — în ciuda distanței dintre Cluj și Baia Mare — un membru al colectivului lor, un prieten ale cărui bucurii și emoții e firesc să le împărtășească tovarășii, cei de la Baia Mare au plecat cu toții la premiera piesei „Viteazul mut". Era primul rol pe care Paula îl interpreta pe scena teatrului maghiar din Cluj, primul contact cu exigentul public clujean.

Și așa cum se întîmpla la facultate — unde, dacă unul dintre colegi urma să dea un examen greu, întreg colectivul era alături de el — tot așa și la examenul în fața publicului clujean, colegii au înțeles că trebuie să fie alături de Paula. Și 20—25 de oameni au mers la Cluj pentru a strînge mîna tovarășei lor. Iar atunci cînd, în toiul aplauzelor entuziaste ale spectatorilor, Paula a zărit în sală și pe prietenii ei, se poate înțelege lesne emoția pe care a încercat-o. Erau din nou împreună și la această premieră, la fel ca în alte dăți...

Fericirea de a face parte dintr-un asemenea colectiv cred că se înțelege fără comentarii. Oare n-ar dori toți tinerii actori și regizori să muncească și ei într-un asemenea colectiv? Cred că da. Totul depinde numai de ei ca în locurile unde își desfășoară activitatea, să-și creeze un colectiv la fel de unit și puternic.

ADA SIMIONESCU

Creșterea traficului de mărfuri din portul Constanța este o urmare a dezvoltării legăturilor comerciale ale țării noastre cu alte state. Pentru a se face față traficului sporit și pentru ușurarea muncii oamenilor, încărcarea și descărcarea mărfurilor se face cu mijloace mecanizate.

In fotografia noastră: un aspect din rada portului Constanța.

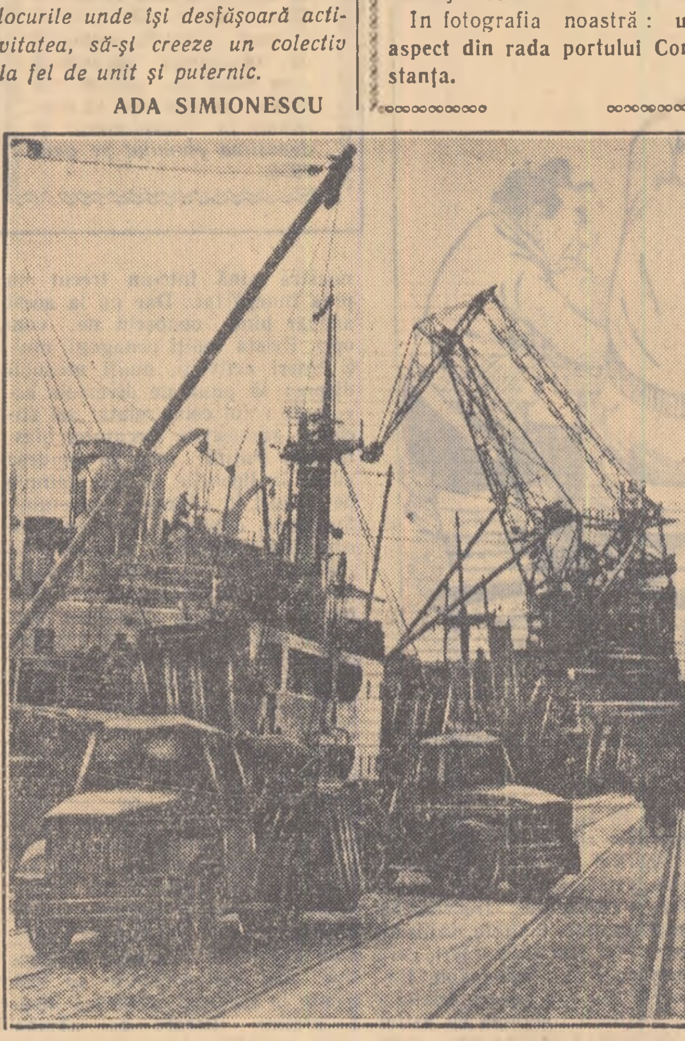

Foto: AGERPRES

Micul inovator

Ora se sfîrșise de mult și profesorul Pană se pregătea să închidă laboratorul, cînd ușa se deschise timid și un băiețel cu bucle negre păși pragul.

— Ce-i Fay, ai uitat ceva?

— Nu — răspunse acesta simplu. Am adus o inovație!

— Inovație? se miră profesorul. Nu mai spune! Și ce ai inventat?

— O „nivelă gradată"

Elevul vorbea serios și profesorului nu-i venea să creadă că are în față pe visătorul Fay. Din servietă apăru un fel de jucărie de carton, cu un cadran gradat și un ac colorat.

— Și ce vrei să determini cu ea?

— Valoarea unghiurilor, în special a celor de deviație.

Profesorul o examină atent. Era o mașinărie simplă, dar destul de interesantă. Văzu și cîteva greșeli, pe care începu să le explice încurcat, căci nu credea ca băiețașul de 13 ani să înțeleagă ceva. Acesta însă asculta atent și nu pierdea nici o vorbă.

Cînd a ieșit din laborator, colegii l-au luat pe sus.

— Ei, e bună „invenția"?

— Aproape, răspunse el gînditor. Trebuie să mai lucrez.

Au pornit veseli și gălăgioși spre casă, dar trecînd prin scuarul din colț, un coleg îi opri.

— Știi ce, Fay? Trebuie să sărbătorim evenimentul.

Și zicînd, îi și arse un ghiont prietenesc.

Atît le-a trebuit. Peste cîteva minute erau grămadă pe iarbă. Fay, care era dedesubt, strigă deznădăjduit:

— Stați, stați, servieta!

— Ei, ce-i cu servieta?

Copiii se sculară și Fay începu s-o deschidă nervos. Din mașinărie nu mai rămăseseră decît bucăți. Se așeză abătut pe iarbă și-l podidi un plîns amar. Foarte rar îl văzuse cineva plîngînd.

Copiii se îndepărtară tăcuți. Numai bunul prieten și coleg de bancă, Mircea Grosu, se așeză lîngă el.

— Lasă mă, nu plînge, c-o faci tu iar.

S-a dus acasă și s-a apucat febril de lucru. In biroul alăturat era lumină. Tatăl lui, scriitorul Ștefan Andrei, închega filă cu filă noua carte „Fata fruntașului". Copilul îl auzea plimbîndu-se, auzea scîrțîitul scaunului cînd se așeza la scris și lucra mereu la schița inovației. Deodată, ușa se deschise larg și chipul tatălui se încruntă.

— Ce faci tu la ora asta?

— Lucrez la inovație.

— Cum, acuma? La ora asta se doarme. In pat!

★

De atunci au trecut cîteva luni. La începutul lui aprilie la Ministerul construcțiilor sosește un plic cu adresa expeditorului: „Fay Ștefan, elev clasa a VI-a A Școala medie nr. 13 București". Inăuntru, un aparat cu corp de bachelită, cu un cadran gradat și un ac pendular. Pe el scria: „Nivelă gradată". Specialiștii l-au cercetat cu atenție și au văzut că inovația era de mare folos pentru măsurarea valorii unghiurilor de deviație și montarea prefabricatelor pe porțiuni înclinate. S-a format imediat o comisie și a fost chemat inovatorul. Cînd a intrat, așa, mititel și în pantaloni scurți, dar cu ochii negri strălucind, membrii comisiei au rămas mirați.

— Dumneata ai făcut nivela?

— Da, eu!

Și a început să explice cum i-a venit pentru prima oară „ideea" astă vară, la Săliște, unde se construia un pod cu baza de susținere în formă conică. Cum s-a rugat de unchiul care lucrează la fabrica de bachelită să-i construiască corpul aparatului, cum s-a dus la Editura C.C.S. pentru a i se tăia din carton cadranul, cum a confecționat acul indicator dintr-o foaie subțire de tablă luată de la un tub de izolaj etc. A explicat apoi principiul de funcționare.

Comisia l-a ascultat tăcută, i-a pus cîteva întrebări și apoi a hotărît: „I se va elibera „Certificat de Inovator", i se va da un premiu de 2000 de lei, iar Trustul de construcții nr. 1 va confecționa 500 de bucăți ce se vor trimite șantierelor din țară". Micuțul inovator și-a luat simplu certificatul și a pornit spre ușă. Cînd a deschis-o s-a oprit aducîndu-și ceva aminte.

— Tovarăși ingineri, știți, acum lucrez la o mașină de curățit zăpadă.

Să fi fost noi în locul inginerilor, i-am fi atras atenția să își învețe mai bine, pentru că notele lui nu sînt mulțumitoare și nu cumva să se îngîmfe, căci nimic nu poate fi mai rău pentru un tînăr.

Dar nimeni nu i-a spus atunci nimic.

Așa că a ieșit, mititel și în pantalonași scurți, în primăvara călduroasă de afară.

VASILE TINCU

Un nou record de foraj

Recent, la sonda de explorare nr.4-Mica a fost stabilit un nou record de foraj: 4.015,5 metri. Sonda și-a atins astfel talpa finală fiind cea mai adîncă sondă săpată pînă acum în țara noastră.

Forajul acestei sonde a constituit un serios examen atît pentru petroliști, cît și pentru utilajele de foraj romînești. Acest examen a fost trecut cu succes. Sondorii din brigada condusă de Gh. Finichiu, ajutați de șeful de secție N. Mititelu și de alți tehnicieni și specialiști, au coordonat cu pricepere parametrii principali ai forajului (turația mesei rotative, apăsarea pe sapă și circulația fluidului de foraj), reușind să obțină o viteză mecanică de 7 metri pe oră, la intrarea în sondă, și de 0,45 metri pe oră, la terminarea ei. In cursul forajului sapa a trebuit să străbată straturi dificile, printre care și un masiv de sare la adîncimea de 3.800 metri.

Odată cu forarea acestei sonde, geologii au descoperit pentru prima oară în țara noastră existența sării chiar și la 4 kilometri sub pămînt. In curînd urmează să se facă probele de producție și pentru identificarea prezenței țițeiului.

Despre marile proporții ale acestei sonde vorbește și faptul că numai greutatea totală a coloanelor de tubare introduse în sondă se ridică la 426.000 kg. — mai mult de 42 vagoane.

REPORTAJ

DIN SATUL PUSTIU

După ce cobor din troleibus, o iau puțin la dreapta și ajung în satul pe care-l căutam. La început rămîn foarte surprins. Imprejur e o liniște deplină, totul pare adormit de veacuri, de parcă satul ar fi o străveche așezare omenească, acum descoperită din adîncul vremii. Nu vine nici o persoană oficială să mă primească, să mă întrebe ce doresc, dacă am nevoie de cazare și hrană. Doar din vîrful unei șuri, dintr-un călduț culcuș de paie, își face apariția capul unui cîine alb, care, știind probabil că nu are căderea și obligația de a-i primi pe reporteri, își continuă binefăcătoarea odihnă.

Drept pentru care pătrund în sat fără să mai aștept invitația nimănui și înaintez cu curaj pe ulița principală. Mă uit în dreapta, în stînga, înainte și-napoi, dar nu zăresc nici un picior de om sau altă vietate cuvîntătoare sau necuvîntătoare. Imi vin în minte felurite gînduri dintre cele mai ireale și fantastice. Probabil că mă aflu într-un sat de pe vremea lui Ștefan cel Mare. Focurile aprinse de străjeri pe culmile cele mai înalte i-au anunțat pe oameni că se apropie hoardele otomane și aceștia s-au retras cu tot calabalîcul spre întunecimea munților. Această credință este răsturnată însă de faptul că prin curți nu se observă cîtuși de puțin semnele plecării în bejenie. Peste tot stăpînește o ordine deplină, întreținută de gospodari tihniți.

Mister. Inseamnă că n-am despre ce scrie în satul acesta și-mi fac pana reportericească de ocară. Dacă nu sînt oameni, nu e nici viață, nu sînt probleme și frămîntări, lipsesc deci cu desăvîrșire subiectele de reportaj. Voi pleca în altă parte. Cînd ajung la marginea satului mă opresc însă o clipă, apoi pornesc hotărît înapoi. Dacă nu sînt oameni, atunci am să scriu despre casele acestui sat, adică am să fac un reportaj descriptiv.

Pornesc deci în documentare.

Mă opresc la prima locuință de pe partea dreaptă și o studiez cu atenție. Interesantă. E aidoma cu cele de prin părțile Năsăudului. Curtea nu e prea largă, lîngă gard e o cruce străveche și mucegăită, iar casa are două odăi, tindă și tîrnaț în spate. Pereții sînt făcuți numai din scînduri groase, de brad, iar acoperișul din șipci. Intru înăuntru și bat la ușă. Un lacăt mare, ruginit se uită chiorîș la mine prin gaura cheii.

(Continuare în pag. 2-a)

Una din casele satului pustiu, construită la începutul sec. XX

Plecarea spre Anglia a tovarășilor N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite: La 14 aprilie au părăsit Moscova, plecînd în Anglia la invitația guvernului englez, N. A Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., precum și persoanele care îi însoțesc.

La gara Bielorusă, N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au fost conduși de L. M. Kaganovici, A. I. Kiricenko, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, M. A. Suslov, K. E. Voroșilov; G. K. Jukov, L. I. Brejnev, D. T. Șepilov, E. A. Furțeva, N. M. Șvernik, P. N. Pospelov; miniștri ai U.R.S.S., mareșali ai Uniunii Sovietice și alte persoane oficiale.

Au fost de asemenea de față Consilierul de ambasadă S. C. Parrott, însărcinat cu afaceri ad-interim al Marii Britanii în U.R.S.S. și toți membrii corpului diplomatic.

Ca nişte adevărate prietene

Multe fete din secţia a II-a cusut a fabricii „Ianoş Herbac" din Cluj, obişnuiesc să-şi numească locul de muncă „Casa noastră comună". Şi aceasta nu numai pentru că acolo e curat, vesel şi primitor. Principalul lucru pe care tinerele îl preţuiesc şi-l menţin în secţie este prietenia şi tovărăşia trainică care s-a statornicit între ele. Cele 57 de utemiste formează o familie strîns unită, în care fiecare învaţă una de la cealaltă. Bucuriile şi supărările oricăreia dintre fete sînt bucuriile şi supărările tuturor. Greşelile unora sînt analizate şi înlăturate cu ajutorul colectivului. Dragostea şi interesul pentru soarta tovarăşelor lor caracterizează pe tinerele care fac parte din acest minunat colectiv. Despre aceasta am vrea să vorbim pe scurt în rîndurile care urmează.

★

Utemista Viorica Laszlo a venit în secţie cu un an şi jumătate în urmă. Ea a fost repartizată să muncească la pregătirea manuală a feţelor de pantofi. Zilele se scurgeau una după alta. In munca Viorică începură să apară lipsuri. Uneori întîrzia de la lucru, alteori nu lucra cu suficientă atenţie. In cîteva rînduri fetele şi maistrul secţiei au criticat-o serios. De cele mai multe ori criticile erau urmate de angajamente, promisiuni şi... din nou repetarea greşelilor. Intr-una din zile, din brigada de rihtuit „Donca Simo" a plecat o fată. „S-o punem pe Viorica în discuţia brigăzii — a hotărît biroul U.T.M. într-o şedinţă a sa. Poate va fi primită; se va îndeplini şi dorinţa ei de a deveni rihtuitoare şi mai ştii, acolo s-ar putea ca fata să se dea pe brazdă". La cîteva zile după această şedinţă membrele brigăzii discutau cu aprindere:

— In brigada noastră, fiecare se străduieşte să folosească cu chibzuinţă cele 8 ore de muncă — au spus mai multe fete. După cîte ştim însă Viorica nu prea face la fel.

Şi rînd pe rînd ele au arătat Viorică cu ştiau în legătură cu lipsurile ei. In cele din urmă au hotărît ca fata să nu fie primită deocamdată în brigadă.

...După consfătuire Viorica se îndrepta spre vestiar. Supărarea i se citea pe faţă. Işi scoase halatul, îl împături cu grijă şi-l puse în dulap. Se aştepta ca fetele s-o critice serios, dar ca să n-o primească în brigadă... In timp ce-şi îmbrăca paltonul se pomeni cu cîteva tinere din brigadă care făcuseră cerc în jurul ei. „Poate că vor să mă mai prelucreze — se gîndea ea. Sau poate că..."

— Nu fi necăjită Viorica — începu Ana Bucşa. Şi noi am fost scuturate cînd am intrat în brigadă. Şi încă cum! La critica tovărăşească caută să răspunzi prin fapte. Noi o să verificăm cum vei munci de astăzi înainte şi în ce măsură poţi face parte din brigadă.

După aceste cuvinte în aparenţă simple, obişnuite, dar spuse tocmai cînd nu se aştepta, fata parcă prinse curaj. Treptat, treptat, ea îşi dădu seama că are alături prietene care nu sînt pornite împotriva ei, ci împotriva a ceea ce este rău în ea, că ele vor s-o ajute ca să devină o muncitoare înaintată. Cu timpul, fata s-a dat cu adevărat pe brazdă. Acum ea face parte din brigadă unde cu ajutorul colectivului s-a calificat ca rihtuitoare şi a devenit o muncitoare de nădejde.

Iată un alt fapt care arată prietenia strînsă ce există în acest colectiv.

Intr-o zi Elena Ungher a lipsit de la lucru. După masă una din utemiste s-a dus acasă la Elena. Ea a aflat că fata s-a îmbolnăvit şi a fost internată în spital. „Trebuie s-o ajutăm pe Lenuţa să suporte mai uşor boala — şi-au zis utemistele. In prima duminică un colectiv de fete şi-au vizitat prietena. Unele i-au dus cărţi şi ziare, altele portocale şi dulciuri.

...Margareta Pall a venit într-o zi la lucru tare abătută. „Ce are Margareta?" s-au întrebat colegele ei. In pauza pentru masă fetele s-au dus la ea să afle ce-o preocupă. Margareta le-a povestit că strînsese din casă totul ca să zugrăvească, dar că singură nu putea face mare lucru. Acasă nu erau decît părinţii ei bătrîni şi bolnavi, de la care nu putea primi prea mult ajutor. Şi erau atîtea lucruri de făcut!

— Lasă Margareta, nu fi necăjită — au sărit fetele cu gura. O să-ţi ajutăm noi. După schimb venim la tine şi în cîteva ore ai să vezi, dăm gata totul. Şi fetele s-au ţinut de cuvînt.

Dar nu numai la nevoie, ci şi la bucurie tinerele rihtuitoare sînt întotdeauna alături. A devenit o tradiţie ca atunci cînd una dintre ele se căsătoreşte, sau îşi sărbătoreşte ziua de naştere, să se facă totul pentru ca sărbătorita să se simtă bine. De mai mult timp colectivul secţiei cunoştea că Iolanda Zaharias se împrietenise cu un muncitor din fabrică. Se ştia că-i un muncitor bun, harnic, şi tare chipeş. Ştiuse fata ce să aleagă! Intr-o zi Iolanda le-a spus tovarăşelor ei că în curînd urmează să se căsătorească.

La nuntă au venit multe fete din secţie împreună cu Florica Torner, secretara organizaţiei U.T.M. Nunta Iolandei a fost frumoasă, plină de tinereţe şi veselie. S-a cîntat, s-a dansat, s-au spus glume. La masă au început toasturile, rîsetele şi iar glumele. Tare mult s-a bucurat Iolanda cînd a văzut cadoul adus din partea secţiei. Ceea ce însă îi va rămîne o amintire de neuitat, e că împreună cu tovarăşele ei de muncă, a petrecut unul din momentele cele mai fericite din viaţă.

★

In activitatea acestei organizaţii de secţie U.T.M. se întîmplă multe lucruri neaşteptate, neprevăzute în planuri de muncă şi hotărîri. Nimeni nu le-a învăţat pe fete anumite reguli de comportare sau tact. Se ştie că asemenea reguli sau reţete de-a gata nu pot exista! Biroul organizaţiei de secţie U. T. M. caută însă să educe pe tinerele muncitoare în spiritul dragostei şi atenţiei uneia faţă de cealaltă. El cunoaşte despre fiecare utemistă mult mai mult decît este scris în cartea de evidenţă. Cunoscîndu-le îndeaproape, văzînd care sînt interesele şi năzuinţele lor, intervenind la timp cînd o fată a rămas în urmă, biroul U.T.M. reuşeşte să repartizeze just forţele, să găsească fiecărei tinere o muncă plăcută şi folositoare în organizaţie. El este animatorul acestei familii utemiste, fie în producţie, fie la club, fie pe terenul de sport.

GEORGETA VASILIU

Cărţi noi

I. S. TURGHENIEV — Opere — volumul V
328 pagini — 12,15 lei
Editura Cartea rusă

WILLIAM MAKEPEACE THACKERAY — Bîlciul deşertăciunilor (Un roman fără erou) — volumul II, (Colecţia „Clasicii literaturii universale").
508 pagini — 8,65 lei
Editura de stat pentru literatură şi artă.

GOTTHOLD EPHRAIM LESSING — Natan înţeleptul (poem dramatic în cinci acte). (Colecţia „Biblioteca pentru toţi").
352 pagini — 4,45 lei
Editura de stat pentru literatură şi artă.

GEO BOGZA — Meridiane sovietice. (Colecţia „In jurul lumii").
112 pagini — 1,80 lei
Editura tineretului

IOACHIM BOTEZ — Prin Bucureştii odinioară şi azi.
80 pagini — 1 leu
Editura tineretului

RAFAELLO GIOVAGNOLI — Spartacus — ediţia a II-a.
544 pagini — 10,50 lei
Editura tineretului

MARKO MARCEVSKI — Secretul de partid
123 pagini — 2,05 lei
Editura tineretului

MEDICINĂ PETROLIFERĂ

Sarcinile celui de-al doilea plan cincinal în industria petroliferă prevăd acordarea unei atenţii deosebite lucrărilor pentru menţinerea presiunii de zăcămînt şi lucrărilor pentru recuperare secundară. În legătură cu această problemă, corespondentul nostru pentru regiunea Bacău a adresat tovarăşului GEORGE GIURGIU, tehnolog principal la Trestul 4 Producţie Moineşti, cîteva întrebări:

Desen : M. COSTI

1. Cum a exploatat burghezia zăcămintele petrolifere din bazinul Moineşti?

Din cauza condiţiilor grele de săpare a sondelor, capitaliştii considerau Moldova ca un ţinut greu de exploatat. Cu toate acestea, în goană după profituri maxime, nu se ţinea seama de cele mai elementare cerinţe ale extragerii ţiţeiului. Exploatarea zăcămintelor petrolifere bogate, sporind la maximum debitul lor prin folosirea abuzivă a extracţiei în erupţie, a făcut ca bazinul petrolifer al Moldovei să nu se dezvolte. Ţîşnirea vijelioasă în afară a sute de mii de tone de ţiţei, determinată de libera expansiune a gazelor, ducea la epuizarea prematură a presiunii în zăcăminte, la degazeificarea stratelor. Din cauza aceasta rămîneau în zăcăminte însemnate cantităţi de ţiţei care pentru a putea fi extrase necesitau mari cheltuieli pe care capitaliştii nu erau dispuşi să le facă. Aceste strate erau apoi considerate epuizate, nerentabile, sondele erau inundate sau închise.

Degradînd zăcămintele, capitaliştii nu se preocupau de descoperirea a noi rezerve de ţiţei. Acest mod prădalnic de exploatare a petrolului a adus imense pagube economiei noastre naţionale.

2. Ce s-a făcut în cadrul trestului în primul plan cincinal pe linia menţinerii presiunii în zăcămînt, a exploatării raţionale a ţiţeiului şi ce rezultate s-au obţinut?

In anii primului nostru cincinal problema exploatării raţionale a zăcămintelor petrolifere din Moldova a fost în mare măsură rezolvată. Pentru noi desigur că aceasta a fost o problemă destul de grea.

Astăzi exploatarea ţiţeiului se realizează pe baze ştiinţifice, prin menţinerea presiunii în zăcămînt. În lupta cu natura, pentru a-i smulge cît mai mult ţiţei, de mare ajutor ne-a fost experienţa petroliştilor sovietici. In această privinţă o importanţă deosebită pentru noi au metodele pentru menţinerea presiunii de fund, a recuperării secundare prin injecţie de apă şi gaze în strat. Aceşti factori au dus la intensificarea afluenţei de ţiţei spre gura sondelor, la menţinerea producţiei la un nivel constant. Pentru preîntîmpinarea degradării rapide a zăcămintelor sondele s-au exploatat pe duză optimă. Aceasta a permis ca presiunea de zăcămînt — criteriul de bază care caracterizează resursele energetice ale zăcămîntului — să scadă numai pe măsura epuizării stratului de ţiţei.

In anul 1952 am introdus metoda de recuperare secundară prin începerea injecţiilor de gaze, apoi în anii următori am aplicat şi injecţiile cu apă. În urma creşterii numărului mare de sonde de injecţie, noi am trecut la 1 februarie 1954 la înfiinţarea, în cadrul trestului nostru, a oficiului de recuperări secundare, care se ocupă de injectarea apei în strat, prin sonde săpate special. De atunci recuperarea secundară s-a extins an de an, ajungînd ca la sfîrşitul primului cincinal 70 la sută din fondul sondelor în producţie să fie supuse tratamentului cu injecţiile cu gaze şi apă. Prin această metodă, multe sonde aflate în pompă au fost trecute în exploatare prin erupţie naturală. Presiunea de zăcămînt, care avea o tendinţă de scădere, în urma injecţiilor a început să se amelioreze treptat, să se menţină şi uneori chiar să dovedească o creştere. Astfel, recuperarea secundară prin injecţii de apă şi gaze a adus anul trecut circa 700 tone ţiţei zilnic peste debitul normal.

Aplicarea sistemului de injecţie cu apă a avut în unele cazuri şi efecte negative, care de altfel n-au mai fost întîlnite în alte şantiere petrolifere din ţară. Zăcămîntul fiind presărat cu nenumărate falii, a prezentat şi o serie de fisuri naturale care au permis canalizarea apei din sondele de injecţie către sondele de extracţie. Acest lucru primejduieşte cantităţi mari de ţiţei ce rămîn în strat sub forma unor insule înconjurate cu apă.

Folosind însă documentaţia sovietică şi avînd în mod permanent sprijinul oamenilor de ştiinţă de la Laboratorul Central din Cîmpina, noi am reuşit să înlăturăm în mare măsură aceste fenomene negative. Astfel, pentru soluţionarea acestor cazuri am introdus în fisuri noroaie pe bază de turbă şi ciment sau cu talaje, care au astupat crăpăturile din zăcămînt, uniformizînd permeabilitatea rocilor.

3. Care sînt perspectivele pentru extinderea aplicării metodelor de recuperare secundară din acest an?

Directivele celui de-al doilea plan cincinal prevăd o creştere a producţiei de ţiţei. La realizarea acestei sarcini de plan, petroliştii din Moldova au un cuvînt greu de spus. Experienţa ne-a arătat că mărirea producţiei nu trebuie aşteptată numai de pe urma intrării în producţie a noi sonde forate, ci şi prin exploatarea ştiinţifică a fondului de sonde vechi. Aşa cum prevăd Directivele celui de-al doilea plan cincinal, vom extinde mai mult decît pînă acum metoda recuperării secundare de menţinere a presiunii de zăcămînt, care duce la creşterea debitului sondelor din producţie.

Injecţiile cu apă şi gaze prezintă importanţă pentru noi întrucît ele ne ajută să obţinem o recuperare mai bună a ţiţeiului din zăcămînt, să realizăm o prelungire a perioadei de erupţie a sondelor, care constituie sistemul de exploatare cel mai ieftin. Menţinerea presiunii în zăcămînt ajută să se extragă în prezent, ca urmare a efectului injecţiei de apă şi gaze, circa 10-12 la sută din producţia de ţiţei a regiunii petrolifere din Moldova.

Ţinînd cont de sarcinile sporite de plan pe 1956 noi vom căuta să extindem aceste metode. De asemenea vom continua stabilirea şi precizarea zonelor de influenţă a injecţiei, a efectului ei, dirijarea acestui proces pentru prevenirea formelor negative şi în vederea unor efecte pozitive maxime. In afară de aceasta, în prezent la noi se studiază cu atenţie posibilitatea de extindere a injecţiei de apă şi la alte structuri. Sîntem siguri că aplicînd în mod ştiinţific metodele de recuperare secundară vom putea da patriei mii de tone de ţiţei care să contribuie la îndeplinirea şi depăşirea planului pe anul 1956.

Opiniile mele

„ION VODĂ CEL CUMPLIT" — dramă muzicală de Gh. Dumitrescu (Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R, Direcţia de scenă: Gh. Theodorescu. Conducerea muzicală: Egizio Massini).

„ZVAPAIATA" — film sovietic (Rulează la cinematograful Volga).

„TREI GENERAŢII" de Lucia Demetrius (Teatrul Municipal. Direcţia de scenă: W. Siegfried).

„INFIDELELE" — film italian (Rulează la cinematograful Republica).

„CADAVRUL VIU" — de Lev Tolstoi (Teatrul Tineretului. Direcţia de scenă: C. Sincu).

„CAVALERUL FARA LEGE" — film italian (Rulează la cinematografele: Magheru şi Filimon Sîrbu)

Premiere teatrale

ORAŞUL STALIN (de la corespondentul nostru).

Zilele acestea au avut loc în regiunea noastră două noi premiere teatrale. La Teatrul de stat din Sibiu a văzut lumina rampei spectacolul cu „Viaţă nouă" de M. Stehlik, dramatizare în 4 acte după „Poemul pedagogic" al lui Makarenko, în regia lui Iosif Bîta.

La Teatrul de stat din Oraşul Stalin s-a prezentat pentru prima oară comedia muzicală intitulată „Cu dragostea nu-i de glumit" de Dihovicinii şi Slobotskoi.

Lărgirea concediilor medicale pentru mame

In scopul îmbunătăţirii condiţiilor de ocrotire a sănătăţii copiilor şi pentru a crea mamelor muncitoare posibilitatea de a-şi îngriji copiii bolnavi, Consiliul Central al Sindicatelor şi Ministerul Sănătăţii au hotărît modificarea art. 55 din instrucţiunile privind eliberarea certificatului de concediu medical.

Noua hotărîre stabileşte că certificatul medical pentru îngrijirea copilului pînă la 3 ani, bolnav sau contactat direct de o boală contagioasă se eliberează de medicul pediatru sau medicul de circumscripţie rurală pe o durată conformă normelor tehnice de spitalizare a boalei respective sau a normelor privind instituirea carantinei. In cazul unei afecţiuni acute intercurente, nespitalizabilă, certificatul medical se eliberează pe o durată pînă la 7 zile.

Pentru îngrijirea copilului pînă la 3 ani cu sechele de poliomielită se va acorda concediu medical mamei salariate, după ieşirea copilului din spital, pe o durată de 3 luni de către unitatea sanitară care a spitalizat copilul.

Hotărîrea mai stabileşte un concediu suplimentar de 45 zile peste concediul de lehuzie, pentru îngrijirea copiilor imaturi sau a gemenilor, concediu care va fi acordat de către medicii pediatri sau medicii de circumscripţie rurală.

Recenta hotărîre stabileşte de asemenea baremul de concediu medical de 5—40 zile după gravitatea bolii — pentru mamele salariate care au copii pînă la 3 ani bolnavi sau contacţi direct cu cazuri de boli transmisibile, în cazul izolării la domiciliu. Concediile se acordă mamelor cu copii care au contactat direct boli transmisibile numai dacă sursa de infecţie este familială. In cazul cînd sursa de infecţie este colectivitatea pe care o frecventează copilul, mamei nu i se acordă concediu decît dacă în unitatea respectivă nu există posibilitatea instituirii unei carantine eficace a grupei de copii contactate.

(Agerpres)

REPORTAJ din satul pustiu

(Urmare din pag. 1-a)

— Nu vezi că nu-i nimeni acasă?!...

— Mă rog!

Plec mai departe şi mă opresc în faţa unei case foarte arătoase, cu un fel de etaj, cu beci în faţă, cu şură, povarnă şi tot felul de acareturi. Case la fel ca aceasta am văzut prin satele de pe lîngă Curtea de Argeş.

Peste drum de biserică se înalţă impunătoare casa unui gospodar, după cum se vede treaba, cu ceva stare. Are şi ea etaj, balcon mare, camere multe şi largi, împodobite cu covoare ţesute de femeile casei, cu tişlaifuri pe masă şi cu preşuri pe jos. Curtea e foarte largă, iar porţile înalte şi sculptate cu migală şi pricepere. In grădină albinele dorm amorţite în cîţiva stupi modern construiţi, iar mai lîngă casă se află coteţul găinilor, cuşca pentru porumbei şi alta pentru cîine. Dar nici porumbei şi nici cîinele nu se află la locul şi datoria lor.

Casa asta o recunosc. Am mai văzut-o în satul Chiojdu Mic de pe apa Buzăului.

Deşi nu e zi de sărbătoare trec şi pe la biserica de alături. Are un acoperiş ţuguiat şi înalt, impungînd cerul ca o suliţă. E construită toată din lemn de brad şi carii au ros-o fără încetare. De pe o inscripţie aflu că are o vîrstă impresionantă: 229 de ani. Inăuntru sînt privit cu răceală şi smerenie de către ochii spălăciţi de vreme ai sfinţilor care populează pînă la refuz pereţii lăcaşului. Totul e arhaic şi bătrînesc şi trăiesc senzaţia stranie că mă aflu în vremea vechilor domni, stăpînitori ai pămînturilor acestea.

Imi continui vizita prin satul pustiu. Intîlnesc o moară de vînt, foarte puţin avansată ca tehnică faţă de cele cu care vitejeşte s-a luptat cavalerul Don Quijotte de la Mancha, o moară de măcinat nisipul aurifer al apelor Arieşului, o cherhana pescărească, o casă moţească, copleşită şi covîrşită de un acoperiş de paie impresionant de înalt. Mă uit înăuntru pe geamul cît pumnul şi văd albia copilului atîrnînd de grindă, războiul de ţesut cu spata gata să lovească firele de in din care se va naşte cămaşa moţului.

Socotesc că am date suficiente şi pornesc spre marginea satului. Tocmai atunci zăresc pe fereastra unei case mustăţile unui unchiaş care mă privea cu stăruinţă şi curiozitate. Iese după o vreme afară şi ne recomandăm călduros:

— Băieşu, reporter

— Prodanciuc, paznic.

— Imi pare bine. Mata care vasăzică păzeşti satul ăsta pustiu.

— Eu îl păzesc. Dar de ce zici că e pustiu? Asta se întîmplă astăzi că e vremea urîtă. Dar cînd or veni căldurile să vezi cîţi vizitatori are satul nostru. Vin chiar şi streini de prin alte ţări. Satul nostru, tovarăşe, are 30 de case numai, dar cuprinde ţara întreagă. Bărăganul, Moldova, Ardealul, Oltenia, Dobrogea... Acum ne-a mai sosit o biserică de prin părţile Clujului.

Cînd ajung la ieşire citesc cu atenţie o tăbliţă: „MUZEUL SATULUI".

Trebuie să recunosc că vizitînd acest muzeu, am avut impresia că am făcut o călătorie miniaturală prin satele patriei noastre. Vizita a fost deci instructivă. Aşa că recomand cu căldură tinerilor bucureşteni ca atunci cînd se plimbă pe şoseaua Kiseleff, singuri sau însoţiţi, să se abată puţin şi prin „satul pustiu", făcînd cu această ocazie o vilegiatură la ţară, plăcută şi frumoasă.

ION BAIEŞU

Răspîndirea literaturii romîne peste hotare

Literatura romînă clasică şi contemporană se bucură de o tot mai largă popularitate peste hotare.

Anul trecut, edituri din 12 ţări ale Europei, Asiei şi Americii de Sud au tipărit diferite lucrări din literatura romînă.

Operele maestrului Mihail Sadoveanu, „Mitrea Cocor", „Bordeenii", „Nicoară Potcoavă" şi „Nada florilor" au apărut în Anglia, R. P. Ungară, R. P. Polonă, Franţa, Norvegia, Suedia, Finlanda şi Israel.

Romanul „Desculţ" de Zaharia Stancu a fost editat anul trecut în Anglia, Italia şi Danemarca.

Prima lucrare din literatura noastră apărută în Argentina este o culegere de nuvele de Alexandru Sahia, printre care se numără „Uzina vie" şi „Revoltă în port".

Lucrările marelui nostru scriitor I. L. Caragiale sînt din ce în ce mai mult răspîndite peste hotare. In 1955 au apărut noi culegeri din opera sa în Finlanda, Austria, Italia şi Israel. Tot în Israel au mai fost editate în limba ebraică o culegere de poezii de Mihail Eminescu, un volum de nuvele de Alexandru Sahia, în ebraică şi arabă nuvela „Nopţile din iunie" de Petru Dumitriu.

(Agerpres)

Despre poker, indiferenţă şi altele

„In cameră — o lumină palidă. Becul camuflat cu o cămaşă îşi aruncă razele anemice printre norii de fum de ţigară... Pe cîteva paturi stau înfierbîntaţi şi încordaţi, cu ochii „cîrpiţi" de somn jucătorii de poker sau „rişcă". Cîţiva „chibiţi" aşezaţi pe delături, îşi amestecă glasurile de mirare, satisfacţie, nemulţumire cu cele ale jucătorilor care cîştigă sau pierd. Din cînd în cînd se aud înjurături dintre cele mai „culte". Apoi încep acuzaţiile reciproce.

— Faci şmecherii.

— Trişezi.

— Eşti un hoţ.

Cîte unul mai înfierbîntat ridică mîna să lovească. Orele trec. Mijesc zorii. Din paturile unde stau culcaţi cei care nu participă la joc se aud tînguiri, rugăminţi timide:

— Mai terminaţi fraţilor cu cărţile că vrem şi noi să dormim. Răspunsul jucătorilor pasionaţi vine foarte prompt:

— Ia mai tăceţi din gură adormiţilor. Vrem să ne distrăm.

— Şi pokerul continuă..."

Rîndurile acestea desprinse dintr-o corespondenţă trimisă ziarului nostru ne schiţează un „episod" din serile şi nopţile „distractive" cu poker şi rişcă pe care le-au organizat cîţiva din studenţii ce locuiesc în căminul I.S.E.P. „23 August". Tînărul nostru corespondent ne scrie că repetenţi şi exmatriculaţi de felul lui Popa Nicolae şi Nae Păunescu, elemente rele, locuind ilegal în cămin, au atras la jocul de cărţi studenţi din anul I şi III ai I.S.E.P. din Capitală ca Mitea Ioan, Băleanu Nicolae, Lesnik Anatolie, Stanciu Dumitru, Rizea Adrian, Neagu Constantin, Savin Alexandru şi alţii. Corespondenţa ne relatează că pierderea nopţilor la asemenea jocuri de noroc are o tradiţie mai veche în cămin, că încă de la începutul anului universitar în curs, numeroşi studenţi jucau rişca ore în şir, că în urma deselor „partide" de noapte unii studenţi au făcut sumedenie de absenţe fiindcă nu se mai puteau scula la vreme.

Desen : A. Lucaci

Halal intelectuali — n-avem ce zice! N-au găsit altceva mai bun de făcut în timpul liber decît să joace cărţi. N-au găsit ceva mai tineresc decît pokerul. Şi cu ce s-au ales? Cu nopţi nedormite şi nervi zdruncinaţi.

Tinereţea este perioada visurilor şi avînturilor, perioada cînd se formează bazele caracterului omului, cînd se pun bazele viitorului său. Cele ce a reuşit omul să afle, să vadă, să citească în anii tinereţii îi vor rămîne pînă-n ultima clipă a vieţii, îi vor înzeci puterile, vor determina locul lui în viaţă. Ceea ce nu reuşeşti să realizezi în zilele de aur ale tinereţii, ceea ce nu-ţi însuşeşti în anii tinereţii nu mai poţi recupera decît foarte greu mai tîrziu. Lucrul acesta îl înţeleg bine cei mai mulţi dintre tinerii din patria noastră. Ei muncesc şi învaţă cu pasiune. Ei îşi folosesc din plin timpul liber citind cărţi interesante, discutînd cu prietenii despre diferite probleme ale vieţii, participînd la conferinţe, frecventînd cinematografele, teatrele, sălile de concert. Mai sînt însă tineri, care — asemenea lui Mitea Ion, Băleanu Nicolae sau Lesnik Anatolie — îşi înăbuşă tinereţea cu astfel de „distracţii" ca pokerul, care constituie o pierdere absurdă de timp preţios şi care strică caracterul omului, îl fac iritabil, pus pe harţă, pe înşelătorie, uşuratic faţă de bani.

Fiecare tînăr înaintat din ţara noastră va fi desigur de acord cu noi că existenţa unor cazuri ca cel relatat la începutul acestui articol nu ne face cinste. Este nimerit aici să vedem însă de ce mai apar asemenea cazuri, de ce mai sînt încă la noi unii tineri cartofori, malagambişti, „bulevardişti" şi alte genuri de „pierde-vară". Toate aceste fenomene nesănătoase au fără îndoială la rădăcină **rămăşiţele trecutului blestemat, rămăşiţele putredei morale burgheze care a dominat în ţara** noastră pînă într-un trecut nu prea îndepărtat.. Dar nu la acest adevăr bine cunoscut ne vom opri. Există mulţi pedagogi, mulţi tineri activişti, mulţi utemişti dispuşi să pună pe diversele cazuri de soiul celui relatat aci eticheta „rămăşiţele trecutului blestemat". Puţini însă se gîndesc adînc la lipsurile ce mai dăinuie pe alocuri în educaţia tineretului. Succesele dobîndite în domeniul educaţiei comuniste, succesele în făurirea unor trăsături morale noi, înalte, în rîndurile tinerei generaţii sînt mari, deosebite. Dar multe organizaţii U.T.M. folosesc încă slab posibilităţile imense existente în societatea noastră pentru dezvoltarea continuă a trăsăturilor moralei noi la tineri.

Iată, de pildă, problema formării unor tineri culţi. In unele organizaţii U.T.M. nu se face destul spre a sădi temeinic în tineri pasiunea pentru comorile literaturii, pentru marile valori artistice, pentru muzică. Nu întîmplător, în aceeaşi încăpere a căminului I.S.E.P. „23 August", unde s-au organizat „nopţile distractive" mai sus pomenite au fost găsite la studenţi asemenea inepţii pretins literare ca „Taina unui suflet", „Una din noi e de prisos", „Copoiul", „Epopeea dragostei". Tînărul care n-are preocupări serioase, care nu citeşte o carte bună, nu se pasionează pentru o piesă bună de teatru, pentru o conferinţă interesantă, pentru un concert, va fi uşor antrenat la tot soiul de „distracţii" dăunătoare. El va începe să joace cărţi, rişca sau va bate bulevardele mai întîi din lipsa tendinţei spre alte preocupări mai bune iar apoi va face aceasta din obişnuinţă.

Unui tînăr care a simţit satisfacţia citirii unui roman de Tolstoi, Şolohov sau Sadoveanu, unui tînăr care a înţeles muzica lui Beethowen i se va părea dezgustător să joace cărţi sau să-şi piardă vremea cu alte „distracţii" de soiul pokerului. Cultura, cunoaşterea, distrug inevitabil lumea concepţiilor înguste şi greşite despre viaţă. Iar înclinarea spre preocupări nesănătoase, meschine, fără orizont, se destramă în faţa artei mari, adevărate, deoarece aceasta îi dezvăluie tînărului frumosul, îi educă sentimentele şi gustul. Nu trebuie să uităm nici o clipă că dezvoltarea moralei comuniste e de neconceput fără o cultură largă, multilaterală.

A face mai mult pentru lărgirea orizontului cultural al tineretului, a îmbunătăţi munca culturală şi sportivă, a atrage mai temeinic tinerii la manifestări culturale şi sportive este un lucru de cea mai mare importanţă şi necesar în dezvoltarea trăsăturilor moralei comuniste la tînăra generaţie.

Dar principalul este educarea politică. Numai educaţia politică dă tînărului scopuri mari, idealuri nobile, o concepţie justă asupra vieţii, călirea severă, avîntul romantic, visurile luminoase, dragostea pentru oamenii muncii şi încrederea în propriile forţe. Mai sînt însă organizaţii U.T.M. care duc o slabă muncă de educaţie politică în rîndurile tineretului. Unii tineri buni, cinstiţi, fără teamă de greutăţi, capabili, te uimesc prin slabul lor nivel politic, prin necunoaşterea celor mai elementare lucruri despre ţelurile noastre, despre problemele construirii vieţii noastre noi. Unii tineri mai au o atitudine de pe poziţia „mie ce-mi pasă?" faţă de stări de lucruri sau fapte nesănătoase care se întîmplă în jurul lor, în colectivul lor. De o serioasă doză de indiferenţă au dat dovadă şi unii studenţi de la I.S.E.P., chiar în cazul „pokeriştilor" de la căminul „23 August". Printre jucătorii de cărţi erau utemişti. In cămin se află foarte mulţi utemişti şi totuşi a trebuit să treacă multă vreme, luni întregi, pînă cînd, atît organizaţia U.T.M. a institutului cît şi colegii din cămin să ia atitudine împotriva „nopţilor distractive". Ce altceva arată aceasta decît nivelul politic scăzut al tinerilor în cauză? Cei care-şi pierd nopţile la joc de cărţi sînt de condamnat, dar o parte din vină o au şi tinerii buni care-i înconjoară pe aceştia şi se împacă cu purtarea lor. Mai sînt tineri capabili, cinstiţi, buni, ce privesc la unii tovarăşi din jurul lor care au comportări nedemne şi pleacă spunînd: „noi nu sîntem ca ei". Asemenea tineri seamănă cu zgîrciţii care stau pe cufărul lor cu bani. Nu-i destul să fii tu însuţi bun, ci trebuie să lupţi pentru ca toţi cei din jur să fie buni, să nu-şi irosească zilele de aur ale tinereţii. Jos cu indiferenţa faţă de manifestările putrede ale elementelor înapoiate!

In colectiv, fie el de U.T.M., de producţie, de învăţătură, se modelează caracterul tînărului, se dezvoltă trăsăturile lui morale. Există o legendă veche, care vorbeşte despre un codru puternic. Atît de des şi de egal era codrul încît dacă se clătina un copac nu putea să cadă: îl sprijineau ceilalţi. Dacă fiecare colectiv de tineret va creşte unit, viguros, asemeni codrului legendar, atunci nici un tînăr nu va putea cădea în mlaştina apucăturilor şi preocupărilor nesănătoase. Un colectiv unit în interese comune, în scopul comun, prin muncă comună şi în care toţi au o atitudine foarte exigentă şi grijulie unul faţă de celălalt, va remarca îndată punctul slab al unui tovarăş, îl va ajuta să se redreseze, nu-l va lăsa să cadă.

A lupta pentru ca în rîndurile tineretului să fie stîrpit tot ce e putred, înapoiat, nesănătos, aceasta e datoria de cinste a utemiştilor, a fiecărui tînăr înaintat.

EM. RUCAR

DE PESTE HOTARE

O delegație a C. C. al Uniunii Tineretului Cehoslovac a plecat la Belgrad

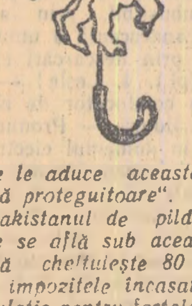
PRAGA 14 (Agerpres). — Ceteka transmite: Răspunzînd invitației Tineretului Popular al R.P.F. Iugoslavia, o delegație alcătuită din membri ai Comitetului Central al Uniunii Tineretului Cehoslovac, în frunte cu Jaroslav Hejna, secretar al C.C. al Uniunii Tineretului cehoslovac, a plecat la Belgrad.

Note externe

O umbrelă găurită

E normal ca atunci cînd plouă, cel care are umbrelă să și-o țină singur deasupra capului. Mai este însă cunoscut că unii oameni „serviabili" țin altora umbrela pentru a-i feri de ploaie sau uneori de razele soarelui arzător. Asemenea acestora din urmă domnul Dulles se arată extrem de binevoitor pentru a ține „umbrela proteguitoare", nu pentru el, ci pentru alții. Mai precis pentru a „apăra" popoarele Asiei. Cel puțin așa a declarat într-un recent discurs tel vizat rostit la Washington.

Dar, cu iertare fie spus, acest lucru nimeni nu i l-a cerut domnului Dulles. Căci popoarele Asiei știu cît de mult

bine le aduce această „umbrelă proteguitoare".

Pakistanul de pildă, țară care se află sub această umbrelă cheltuiește 80 la sută din impozitele încasate de la populație pentru forțele armate în timp ce salariile au rămas la nivelul anului 1936.

Dar nu-i vorba numai despre Pakistan. Iată de pildă Japonia care de asemenea se găsește sub „umbrela proteguitoare" a domnului Dulles; aici sînt peste 13.000.000 șomeri totali și parțiali.

Și exemplele ar putea continua.

Colonialiștii de tip nou — imperialiștii americani — precum și slugile lor docile încearcă din răsputeri să acopere cît de cît realitatea, să-i dea o altă fațadă. La o adunare a reprezentanților țărilor participante la S.E.A.T.O. ce a avut loc la Bangkok, capitala Tailandei, pentru a camufla mizeria în care se zbat milioane de cetățeni, autoritățile tailandeze au luat „măsuri extraordinare". Printre altele, ele au hotărît că în timpul conferinței „copiii goi nu vor fi admiși pe străzi". Este de asemenea cunoscut că pe străzi au apărut în acele zile mașini cu difuzoare care trasmiteau insistent: „Pungași! Hoți de buzunare! Cu prilejul conferinței S.E.A.T.O. fiți buni și nu ieșiți în această săptămînă din casă".

Dar fardul e străveziu, iar „umbrela proteguitoare" a domnului Dulles e găurită. Prin găurile ei își bagă mîinile rechinii capitaliști de peste ocean care storc bogățiile țărilor asuprite din Asia și viața locuitorilor lor.

I. IEȘANU

Sosirea la Stalingrad a delegației Marii Adunări Naționale a R. P. R.

LENINGRAD (Agerpres). — TASS transmite: Delegația Marii Adunări Naționale a R.P.R. care se află la Leningrad vizitează monumentele istorice din acest oraș. Membrii delegației au vizitat Smolnii, unde se afla cartierul general al Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, camera unde a locuit și lucrat marele Lenin, precum și locuința-monument a lui V. I. Lenin din Razliv.

Oaspeții au vizitat de asemenea unul din șantierele navale din Leningrad.

Constructorii de nave au întîmpinat cu căldură cuvîntarea rostită de Florian Dănălache, deputat în Marea Adunare Națională a R.P.R.

Asistența a salutat cu căldură pe șeful delegației, Constantin Pîrvulescu, președintele Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne. El a transmis un salut din partea membrilor delegației, din partea clasei muncitoare din Romînia, și a urat constructorilor de nave noi succese în muncă.

Întîlnirea s-a transformat într-o demonstrație vie a prieteniei de nezdruncinat dintre popoarele romîn și sovietic.

În după amiaza aceleiași zile oaspeții au vizitat muzeul Ermitaj.

*

LENINGRAD 14 (Agerpres).— TASS transmite: La 14 aprilie a părăsit Leningradul, plecînd spre Stalingrad, delegația Marii Adunări Naționale a R.P.R. condusă de Constantin Pîrvulescu, președintele Marii Adunări Naționale.

La aeroportul din Leningrad, pavoazat cu drapelele de stat ale R.P.R. și U.R.S.S., oaspeții au fost conduși de N. I. Smirnov, președintele Comitetului Executiv al Sovietului orășenesc din Leningrad, deputați în Sovietul Suprem al U.R.S.S., funcționari superiori ai Comitetului Executiv al Sovietului orășenesc din Leningrad, ziariști.

Pe aeroport, în numele delegației a luat cuvîntul Ladislau Bányai, deputat în Marea Adunare Națională.

*

STALINGRAD 14 (Agerpres). — TASS transmite: În seara zilei de 14 aprilie, delegația Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne a sosit la Stalingrad.

Răspunzînd salutului adresat de A. V. Dinkin, președintele Comitetului Executiv al Sovietului Orășenesc, Constantin Pîrvulescu, conducătorul delegației, după ce a mulțumit asistenței pentru primirea frățească și caldele sentimente de prietenie a făcut o declarație.

Nehru: S.E.A.T.O. nu are ce să se amestece în problemele Kașmirului

DELHI 14 (Agerpres). — TASS transmite: La 13 aprilie primul ministru al Indiei, Nehru, a rostit o cuvîntare în cadrul unui miting din Delhi, în care a vorbit pe larg despre problema Kașmirului. El a declarat că condițiile organizării unui plebiscit în Kașmir, care prevăd retragerea trupelor pakistaneze din regiunile ocupate ale Kașmirului, n-au fost îndeplinite cu toate că au trecut șapte ani de la hotărîrea O.N.U. în problema Kașmirului. În acest timp au avut loc noi evenimente printre care ajutorul militar american acordat Pakistanului. Alături de aceasta Pakistanul a aderat la S.E.A.T.O. și la Pactul de la Bagdad, în timp ce India nu participă la nici o alianță militară. În condițiile unei asemenea schimbări a situației nu se putea aștepta la organizarea plebiscitului în Kașmir, a spus Nehru.

El a arătat apoi că însăși situația din Kașmir s-a schimbat: Adunarea constituantă din Kașmir a adoptat hotărîrea privind alipirea Kașmirului la India, au fost înfăptuite planurile de dezvoltare, a fost efectuată reforma agrară etc. Pe de altă parte, în „Kașmirul liber" (partea Kașmirului ocupată de trupele pakistaneze) nu s-au ținut alegeri și această parte a țării se află într-o situație grea.

Nehru a subliniat că nu vor fi luate nici un fel de hotărîri privind Kașmirul dacă ele nu corespund voinței poporului din Kașmir.

Primul ministru Nehru a relevat că o organizație militară ca S.E.A.T.O. nu are ce să se amestece în problemele Kașmirului.

„Europa liberă" — o armă a războiului rece

Declarația lui J. Kalas

PRAGA 14 (Agerpres). — CETEKA transmite: La 13 aprilie, la clubul Uniunii ziariștilor cehoslovaci din Praga a avut loc o conferință de presă cu fostul corespondent al postului de radio „Europa liberă", Jiri Kalas, în vîrstă de 29 de ani, care s-a reîntors în patrie în baza amnistiei președintelui Republicii Cehoslovace. La conferința de presă la care a vorbit Jiri Kalas au participat de asemenea numeroși ziariști.

În declarația sa, J. Kalas a spus: „Am lucrat aproape trei ani la postul de radio „Europa liberă", ca corespondent în așa-zisa secție de informații din lagărul Welka de lîngă Nürnberg. În acest timp mi-am dat seama, atît din propria mea experiență cît și din experiența altor colaboratori ai „Europei libere", că anumite cercuri americane folosesc acest post din Germania occidentală ca o armă a războiului rece. Nu este pentru nimeni un lucru nou că „Europa liberă", ca post de radio destinat propagandei în țările Europei răsăritene, se ocupă cu bună știință născocește și denaturează faptele în interesul războiului rece și pentru a otrăvi relațiile internaționale, că „Europa liberă" și în primul rînd secția ei de informații este un centru de spionaj care se află în strînsă legătură cu serviciul de spionaj american".

Răspunzînd la numeroasele întrebări puse de ziariști, Jiri Kalas a arătat că secția de informații a postului de radio „Europa liberă" culege informații în primul rînd de la persoanele care au emigrat și care trăiesc în prezent în lagăre și denaturează cu bună știință afirmațiile lor. Reporterii „Europei libere" urmăresc pe toți reprezentanții comerciali cehoslovaci care sosesc în Germania occidentală, pe sportivi și artiști, și le pun diferite întrebări provocatoare sub pretextul că fiind emigranți vor să cunoască adevărata viață din Cehoslovacia. Ei folosesc apoi aceste convorbiri denaturîndu-le sensul, pentru emisiunile și informațiile lor.

În ultimul timp, a spus Kalas, reporterii „Europei libere" se folosesc de schimburile de turiști între Cehoslovacia și Austria și se străduiesc să folosească diferite metode pe teritoriul Austriei. Reporterii „Europei libere" se străduiesc să obțină informații, de asemenea cu caracter de spionaj, în porturile prin care Cehoslovacia exportă și importă mărfurile. La Hamburg, colaboratorii „Europei libere" acordă o mare atenție funcționarilor Societății navigației fluviale cehoslovace, căutînd să obțină de la ei informații privind cantitatea, felul și destinația mărfurilor exportate. Un al doilea port în care își desfășoară ei activitatea este Triestul. După cum a subliniat Kalas, aceste informații nu sînt destinate emisiunilor de radio, ci sînt transmise serviciului de spionaj american.

În încheierea conferinței de presă, Kalas a mulțumit pentru primirea prietenească ce i s-a făcut în Cehoslovacia, unde acum vrea să lucreze ca contabil.

Adunarea activului Organizației orășenești Sofia a P. C. din Bulgaria

Raportul lui Todor Jivkov

SOFIA 14 (Agerpres). — A.T.B. transmite: Ziarul „Rabotnicesko Delo" a publicat o știre în legătură cu Adunarea activului Organizației orășenești Sofia a Partidului Comunist din Bulgaria, care a avut loc la 11 aprilie. Adunarea a ascultat raportul lui Todor Jivkov, prim secretar al C. C. al P.C. din Bulgaria cu privire la Congresul al XX-lea al P.C.U.S. și la concluziile care decurg din hotărîrile Congresului pentru Partidul Comunist din Bulgaria.

Raportorul s-a oprit pe larg asupra concluziilor pentru Partidul Comunist din Bulgaria pe care plenara Comitetului Central al P.C. din Bulgaria, care a avut loc între 2 și 6 aprilie, le-a tras din lucrările Congresului al XX-lea al P.C.U.S. Plenara a condamnat cultul personalității ca teorie și practică de partid anti-leninistă mic burgheză, arătînd că practicarea cultului personalității este dăunătoare partidului și statului.

Ca urmare a cultului creat în jurul persoanei tovarășului Vîlko Cervenkov, după ce acesta a devenit secretar general al partidului, a spus Jivkov, de numele său au fost legate în mod nejust bolșevizarea partidului, victoria din 9 septembrie, succesele construcției noastre socialiste, precum și viitorul partidului și al țării noastre.

Această metodă dăunătoare a avut ca urmare înlăturarea metodelor de muncă încercate, tradiționale pentru Partidul Comunist din Bulgaria, micșorarea rolului Comitetului Central ca organ al conducerii colective și micșorarea rolului partidului.

Cultul personalității s-a resimțit pe frontul ideologic, în munca organizatorică și economică a partidului și statului.

O consecință dăunătoare a cultului personalității a fost încălcarea legalității, în urma căruî fapt tovarăși nevinovați au fost acuzați și condamnați pe nedrept.

Todor Jivkov a declarat că învinuirile cuprinse în actul de acuzare și în celelalte materiale ale procesului lui Traicio Kostov și ale altor procese care au urmat după aceasta, sînt acuzații născocite. Ca urmare, printr-o hotărîre a Consiliului de Miniștri și a Comitetului Central al Partidului, toate persoanele condamnate în aceste procese au și fost puse în libertate. O comisie a Comitetului Central a fost însărcinată să revizuiască materialele proceselor, pentru a reabilita în fața partidului și a poporului pe toți tovarășii care au suferit pe nedrept.

Adunarea activului a adoptat în unanimitate o rezoluție în care declară că este întrutotul de acord cu aprecierea făcută de plenara Comitetului Central al P.C. din Bulgaria asupra Congresului al XX-lea al P.C.U.S. și cu hotărîrile adoptate de plenară.

Vizita lui Hammarskjoeld la Cairo

CAIRO 14 (Agerpres). — TASS transmite: Intre 10 și 14 aprilie secretarul general al O.N.U. Hammarskjoeld a vizitat Cairo.

La Cairo, Hammarskjoeld a avut două întrevederi cu primul ministru al Egiptului, Nasser și s-a întîlnit de cîteva ori cu ministrul Afacerilor Externe, Favzi.

În după-amiaza zilei de 14 aprilie secretarul general al O.N.U. și persoanele care-l însoțesc au plecat cu avionul spre Liban. S-a anunțat că în drum spre Beirut, Hammarskjoeld va vizita regiunea Gaza.

Răspunzînd la întrebările ziariștilor în legătură cu rezultatele tratativelor secretarului general al O.N.U. Hammarskjoeld la Cairo, purtătorul de cuvînt oficial al guvernului egiptean a declarat că „pe cît se pare Hammarskjoeld este satisfăcut de misiunea sa în Egipt. Noi nu l-am împiedicat cu nimic în activitatea lui. Succesul misiunii sale va depinde în întregime de poziția Israelului".

Intrevedere Guy Mollet–Jacques Duclos

PARIS 14 (Agerpres). — La 13 aprilie, Guy Mollet, șeful guvernului francez, l-a primit pe Jacques Duclos, președintele grupului parlamentar al comuniștilor în Adunarea Națională, și pe Waldeck Rochet, vice-președinte al acestui grup. Cu prilejul acestei întrevederi Duclos și Rochet au declarat că opinia publică franceză este profund neliniștită de hotărîrea guvernului de a mobiliza pe rezerviști în vederea trimiterii lor în Algeria. După convorbirea cu Mollet, Duclos și Rochet au făcut o declarație în care au subliniat între altele: „Aplicarea măsurilor menționate va duce inevitabil la înrăutățirea situației în Algeria și va prelungi războiul".

50.000 greviști în Spania

PARIS 14 (Agerpres). — După aprecierea agenției Associated Press, numărul total al greviștilor din Spania se ridică în momentul de față la peste 50.000.

Autoritățile franchiste sînt deosebit de neliniștite de amploarea pe care au luat-o grevele. Ziarele falangiste, referindu-se pentru prima oară la aceste greve, publică un comunicat dat în urma Consiliului de Miniștri convocat de urgență vineri noaptea, în legătură cu măsurile de represiune luate de guvern împotriva greviștilor: toți greviștii sînt considerați concediați, contractele de muncă sînt anulate cu pierderea oricăror drepturi la pensii.

Ziarele franceze subliniază că actuala luptă grevistă din Spania este cea mai largă de la instaurarea regimului franchist.

Pe scurt

NEW YORK: — Agenția Reuter anunță că la 13 aprilie șoferii de autobuse și vatmanii de tramvaie din orașul Milwaukee (statul Wisconsin) au declarat grevă, paralizînd întregul transport public din acest mare centru industrial american. Cei 1.500 de greviști cer o sporire a salariilor și îmbunătățirea orariului de muncă.

LONDRA: — Agenția Reuter relatează că Pakistanul a anunțat în mod oficial intenția sa de a importa 150.000 de tone de cărbune din China. Acest cărbune va fi folosit pentru industria din Pakistanul de răsărit.

Frontul care slăbește

Harta din dreapta a Europei a apărut în ultimul număr al revistei americane „Newsweek" sub titlul „Frontul care slăbește".

Pe hartă sînt însemnate așa cum se poate vedea, cîteva puncte — cele considerate slabe de autor: Franța care „folosește din ce în ce mai multe trupe în Algeria", Islanda „care cere retragerea trupelor americane", Germania occidentală „care nu va putea fi efectiv reînarmată decît peste trei ani", Grecia și Turcia „implicate în disputa cu Anglia asupra Ciprului".

Această hartă ilustrează un articol care prezintă în culori foarte sumbre situația actuală a pactului militar al Atlanticului de nord și a relațiilor dintre aliații vest-europeni și S.U.A. „De luni de zile N.A.T.O. — coloana vertebrală a apărării occidentale în Europa — manifestă simptome periculoase de presiune și încordare", scrie „Newsweek".

Care sînt aceste simptome? „De-a lungul întregului front al N.A.T.O. — precizează „Newsweek" — greaua povară a cheltuielilor militare complicate uneori de dificultăți economice interne" au determinat pe unii membri europeni ai N.A.T.O. să ia în diferite probleme internaționale poziții diferite față de cele ale S.U.A. Îngrijorată de această situație și mai ales de faptul că utilitatea metodei tratativelor este proclamată acum de cea mai mare parte din aceste țări, revista atrage atenția asupra posibilității ca hotărîrea parlamentului islandez să nu provoace în Europa „o reacție în lanț" cu atît mai mult cu cît cercuri politice europene din cele mai conservatoare și-au manifestat resentimentul față de caracterul exclusiv militar al N.A.T.O. Se pare că cercurile conducătoare americane încep să-și dea seama că baza

Din paginile PRESEI STRĂINE

N.A.T.O., despre care ministrul canadian de Externe, Pearson, a spus că este „teama", nu mai corespunde situației actuale. În lupta pentru a menține nivelul forțelor armate — scrie „Newsweek" — strategii N.A.T.O. trebuie să convingă pe membrii europeni ai blocului, concentrați asupra problemelor economice, că „pericolul de război se menține". În acest scop se impune, potrivit revistei americane, să se restabilească „o mai strînsă unitate de scop".

Oricine a urmărit declarațiile și comentariile făcute în diferite țări vest-europene în legătură cu problemele internaționale mai importante vede imediat că, în ciuda afirmării necesității de a se menține solidaritatea occidentală, această solidaritate slăbește pe zi ce trece, subminată de interesele divergente ale partenerilor. Iar în aceste împrejurări fiecare aruncă asupra celuilalt răspunderea pentru situația creată.

Pe un ton destul de violent ziarul „Combat", care în general exprimă părerea unor largi cercuri republicane franceze, condamnă „absurda idee (americană — n. r.) a rolului de conducător al lumii" care ar reveni S.U.A., șovinismul bolnăvicios al politicii americane și „politica demagogică a lui Dulles dusă în dauna Franței" (în legătură cu situația din Africa de nord).

Germania occidentală a stîrnit reacții destul de violente din partea celor trei puteri occidentale prin refuzul de a mai plăti cheltuielile de întreținere a trupelor de ocupație și prin cererea făcută guvernului american de a-i mai acorda 8 miliarde mărci suplimentare pentru reînarmare.

La toate acestea s-au adăugat în ultimele zile manifestările de nemulțumire ale unor țări vest-europene și îndeosebi ale unor țări nordice față de politica americană de strîngere a relațiilor cu Spania franchistă pe linia transformării acesteia într-un bastion american în Mediterana vestică.

După cum scria cu realism un redactor al ziarului american „New York Times", politica de forță, concretizată prin activitatea blocului militar al Atlanticului de nord, s-a perimat și se impune „găsirea unei politici noi".

Ernst Thälmann

La a 70-a aniversare de la nașterea sa

Se împlinesc astăzi 70 de ani de cînd în familia unui fost argat, stabilit în Hamburg, s-a născut Ernst Thälmann. La anii cînd copiii celor avuți își petreceau zilele fără nici o grijă, Ernst — ca de altfel toți copiii de proletari — cunoștea mizeria, foamea. Elev în școala primară, învăța noaptea, la opaiț, pentru ca după amiaza să trudească din greu.

La 14 ani, după terminarea școlii, a devenit hamal în marele port hamburghez. Căra pe umerii săi de adolescent lăzile grele pline cu marfa ce-i îmbogățea pe patroni. Atunci a început să înțeleagă, să iubească și să urască. Să înțeleagă de ce unii sînt bogați și alții săraci, să-i urască pe cei bogați și să-i iubească pe cei săraci din rîndurile cărora se născuse el. Peste doi ani, Ernst Thälmann devine membru al Partidului Social-Democrat german și totodată se înscrie în sindicatul muncitoresc.

...Anul 1908. În lume începe să miroase a praf de pușcă. Imperialiștii zăngănesc armele pregătindu-se pentru primul război mondial. În Hamburg ancorase vasul de linie „Carol cel Mare". Thälmann se înscrie într-un cerc anti-militarist al tineretului și împreună cu tovarășii săi redactează și răspîndește manifeste împotriva celor care pregăteau războiul.

Peste cițiva ani, imperialiștii și-au atins scopul. Germania, ca și alte state imperialiste, se află în pragul războiului. În parlament deputații social-democrați, trădînd interesele clasei muncitoare, au votat pentru credite de război. Thälmann înțelegînd monstruozitatea acestui act, ia cuvîntul la 4 august 1914 în fața muncitorilor hamburghezi, înfierînd trădarea social-democraților.

Excelent orator, talentat organizator, avînd inima plină de dragoste pentru oamenii obidiți, Thälmann se remarcă încă de tînăr ca un bun și credincios militant al clasei muncitoare. În 1912 el este trimis ca delegat la un Congres al sindicatelor, iar cu timpul primește noi munci de răspundere.

Poliția pusese ochii pe tînărul muncitor hamburghez. Vrînd să se descotorosească de el, ca de un element incomod, patronii intervin să fie trimis pe front. Dar nici aici Teddy — așa îl numeau tovarășii lui — nu pierde legătura cu muncitorii hamburghezi. De la ei primește manifeste, pe care — cu riscul vieții — le difuzează printre ostași.

În timpul acesta, Thälmann e din ce în ce mai cunoscut nu numai în Hamburg. De el vorbesc cu dragoste și muncitorii din Weddingul berlinez și minerii. În zilele lui noiembrie 1918, în Germania izbucnește revoluția proletară. Printre conducătorii maselor se află și Thälmann. Ridicat din sînul clasei muncitoare, ajutat de ea, Thälmann își dezvoltă marile sale aptitudini.

Cîteva luni mai tîrziu, la 30 decembrie 1918, ia ființă Partidul Comunist din Germania. Thälmann aderă din toată inima la P.C.G. Partidul îl cheamă și-i încredințează munci de mare răspundere: în 1924 este ales membru în Comitetul Central, iar în 1925 devine președinte al Comitetului Central al P.C. din Germania. Apoi este ales și deputat în parlament. Întreaga activitate revoluționară a lui Thälmann este

legată de învățătura marxist-leninistă. „Meritul istoric al lui Ernst Thälmann — spune tovarășul Walter Ulbricht — constă în faptul că, sub conducerea lui, Partidul Comunist din Germania întemeiat de Karl Liebknecht și Roza Luxemburg, s-a dezvoltat ca un partid revoluționar de masă". Thälmann și-a închinat toată energia, aptitudinile, viața sa luptei pentru călirea ideologică a partidului, luptei pentru strîngerea legăturii dintre partid și masele proletare.

Bazat pe profunda studiere a legilor de dezvoltare a capitalismului, Thälmann, a prevenit la timp poporul că propaganda revanșardă a burgheziei și rasismul pe care aceasta începuse să-l promoveze, vor duce Germania la război și o vor transforma în ruine.

Ignorînd avertismentele date de Thälmann, refuzînd unitatea de acțiune propusă de Partidul Comunist, liderii social-democrați au netezit calea hitleriștilor, care se străduiau să acapareze puterea. Astfel că, în cele din urmă, Hitler, cu sprijinul capitalismului mondial și datorită atitudinii pasive a social-democrației germane, a pus mîna pe putere, ducînd țara la dezastru.

Aruncat în ilegalitate, Partidul Comunist German a continuat lupta antihitleristă. Comuniștii s-au unit în luptă cu social-democrații înaintați, antifasciști. Cu toate persecuțiile și teroarea instaurată de Hitler, cadrele comuniste educate de partid în spiritul marxism-leninismului au rămas neclintite. Mulți activiști de frunte, tovarăși apropiați ai lui Thälmann, au căzut răpuși mișelește de hitleriști. Curînd și Thälmann a fost arestat.

Deși supus la o înfiorătoare teroare, Thälmann, oțelitul luptător comunist, a continuat lupta din temniță. Încercările fasciștilor de a-l îngenunchia, de a-l intimida au rămas fără rezultat. Gheorghi Dimitrov, care-l cunoștea personal pe Thälmann, după ce a fost eliberat în urma procesului de la Leipzig, povestea: „In timpul cît am stat în închisoare l-am văzut pe Thälmann de trei ori. De două ori el nu m-a putut vedea, dar a treia oară, în octombrie, în timpul primei părți a procesului care s-a judecat la Berlin, m-a văzut și el. L-am văzut de pe coridor. Era în celula lui. L-am salutat și el mi-a răspuns. Era foarte curajos, cu tot regimul greu de detențiune la care a fost supus".

Scrisorile din închisoare ale lui Thälmann, arată cum nu se poate mai clar chipul luptătorului neînfricat, devotat cauzei clasei muncitoare, încrezător în comunism și în partid. „Oricît de greu ar fi, — scria el din închisoare soției sale, — drumul meu este trasat. Înjosirile zilnice și călcarea în picioare a demnității umane constituie o soartă îngrozitoare. Soarta mea este însă această luptă".

Încercînd să zdruncine dragostea și încrederea lui Thälmann în Uniunea Sovietică, patria socialismului, un fruntaș hitlerist i-a anunțat începerea agresiunii contra U.R.S.S., „proorocind" apropiata „înfrîngere" a statului sovietic. Thälmann însă i-a răspuns plin de încredere: „Uniunea Sovietică există de douăzeci de ani. Al treilea Reich nu va dura atît de mult".

Hitleriștii n-au îndrăznit să-l ucidă de la bun început pe Thälmann. Cînd înfrîngerea lor însă a devenit evidentă, ei au pregătit în taină omorul. La 18 august 1944, în închisoarea Bautzen, după 11 ani și jumătate de detențiune, Thälmann a fost asasinat mișelește.

De atunci au trecut aproape 12 ani. Chipul lui Ernst Thälmann a rămas însă la fel de luminos în memoria muncitorilor din întreaga Germanie. Purtînd pe Thälmann în suflet, oamenii muncii din R.D. Germană, patrioții din întreaga Germanie luptă pentru făurirea idealurilor pentru care el și-a dat viața. Purtîndu-l pe Thälmann în suflet, muncitorii din Germania occidentală se ridică hotărît la luptă împotriva remilitarizării țării, împotriva pactelor războinice, pentru pace, împotriva reînvierii fascismului. Amintirea lui Thälmann însuflețește lupta întregului popor german pentru o Germanie unită, pașnică și democrată.

Acord între U. R. S. S. și R. P. R. privind relațiile poștale și de telecomunicații

În urma tratativelor purtate la București de delegațiile Ministerului Telecomunicațiilor al U.R.S.S. și Ministerului Poștelor și Telecomunicațiilor al R.P.R. în legătură cu dezvoltarea mai departe a comunicațiilor poștale, telegrafo-telefonice și a relațiilor în domeniul radiodifuziunii și televiziunii între U.R.S.S. și R.P.R., în ziua de 14 aprilie s-a semnat un acord privind lărgirea relațiilor poștale și de telecomunicații între cele două țări.

Tratativele s-au desfășurat într-un spirit de prietenie și înțelegere reciprocă.

Acordul a fost semnat de N. D. Psurțev, ministrul Telecomunicațiilor al U.R.S.S., și de D. Simulescu, ministrul Poștelor și Telecomunicațiilor al R.P.R.

La solemnitatea semnării acordului, din partea romînă au fost de față tovarășii: Emil Bodnăraș, P. Borilă, Chivu Stoica, Miron Constantinescu, Al. Bîrlădeanu, S. Bughici, Grigore Preoteasa, Marcel Popescu, Petre Costache și alții.

Din partea Uniunii Sovietice au fost de față tovarășii: I. V. Klokov, locțiitor al ministrului Telecomunicațiilor al U.R.S.S., I. P. Lihușin, inginer șef al Direcției Generale Radio din Ministerul Telecomunicațiilor și D. D. Erighin, șeful Serviciului relațiilor internaționale din Ministerul Telecomunicațiilor.

Au luat parte A. A. Epișev, ambasadorul U.R.S.S. la București, I. I. Horoșilov, V. F. Nikolaev, P. A. Pavlov, consilieri, și alți membri ai Ambasadei.

*

Cu ocazia prezenței în R.P.R. a delegației Ministerului Telecomunicațiilor al U.R.S.S. în frunte cu tovarășul N. D. Psurțev, ministrul Telecomunicațiilor al U.R.S.S. ambasadorul Uniunii Sovietice la București A. A. Epișev a oferit sîmbătă seara o recepție la Ambasada Uniunii Sovietice.

La recepție au participat tovarășii: Gh. Apostol, general de armată Emil Bodnăraș, P. Borilă, N. Ceaușescu, I. Chișinevschi, Chivu Stoica, Miron Constantinescu, Al. Drăghici, Gh. Gheorghiu-Dej, Al. Moghioroș, L. Răutu, general colonel L. Sălăjan, Șt. Voitec, I. Cozma, J. Fazekaș, Al. Bîrlădeanu, S. Bughici, acad. Traian Săvulescu, Gr. Preoteasa, D. Simulescu, acad. Ilie Murgulescu, Gh. Hossu, Marcel Popescu, C. Doncea, membri ai C.C. al P.M.R., membri ai guvernului.

Au participat șefii unor misiuni diplomatice acreditați la București.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

(Agerpres)

INFORMAȚII

Sîmbătă dimineața a părăsit Capitala îndreptîndu-se spre R.D. Germană o delegație de muncitori și tehnicieni din industria metalurgică din țara noastră care, la invitația muncitorilor de la fabrica de construcții de mașini grele „Ernst Thälmann" din Magdeburg (R.D. Germană) vor participa la manifestările ce vor avea loc cu prilejul aniversării a 70 de ani de la nașterea lui Ernst Thälmann.

Din delegație fac parte Mihai Roșioru, președintele comitetului de întreprindere al uzinelor „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin, ing. Vasile Dicu, de la uzinele „Ernst Thälmann", Gh. Șerbănescu, președintele comitetului de întreprindere al uzinelor „23 August" și Dumitru Lupea, muncitor fruntaș la uzinele „23 August".

*

Sîmbătă după-amiază a sosit la Orașul Stalin o delegație a colectivului de muncitori și tehnicieni de la fabrica de construcții de mașini grele „Ernst Thälmann" din Magdeburg (R.D. Germană), care va participa la mitingul ce va avea loc la uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin, cu prilejul aniversării a 70 de ani de la nașterea lui Ernst Thälmann.

Delegația este condusă de tov. Hans Sülma, șeful secției siderurgice a fabricii de construcții de mașini grele „Ernst Thälmann" din Magdeburg, membru al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania.

*

La Casa Ziariștilor din București a avut loc sîmbătă seara o manifestare consacrată comemorării marelui patriot și revoluționar democrat bulgar Gheorghi S. Rakovski.

Au asistat numeroși ziariști din București și ziariști străini.

A fost de față S. D. Pavlov, ambasadorul R.P. Bulgaria la București.

SPORT

VARȘOVIA 14 (Agerpres). — P.A.P. transmite: La 13 aprilie a plecat spre București echipa de box a juniorilor polonezi care va susține o întîlnire în compania echipei reprezentative a juniorilor din R.P.R. Lotul boxerilor polonezi este alcătuit din: Sztupecki, Adamski, Brychlik, Obala, Zielinski, Ponanta, Walasek, Dampc, Biel și Albrecht.

*

TOKIO. — Vineri seara a avut loc în orașul Osaka un concurs internațional de tenis de masă la care au participat cei mai buni jucători din R.P.R., Anglia și Japonia. Această competiție a stîrnit un mare interes, atrăgînd aproape 10.000 de spectatori în sala gimnaziului atletic.

Rezultate remarcabile au obținut jucătorii romîni. Angelica Rozeanu a întîlnit pe Watanabe, (Japonia), finalistă a campionatului mondial în proba de simplu și a învins-o cu 2-0 (21-15; 21-17). O excelentă performanță a înregistrat tînărul nostru campion Tiberiu Harasztosi care a reușit să-l învingă pe fostul campion mondial și finalistul din acest an al probei de simplu, japonezul Tanaka. Harasztosi a cîștigat cu 2-0 (21-19; 21-19). În proba de dublu mixt cuplul Toma Reiter-Ella Zeller (R.P.R.) a întrecut cu 2-1 (16-21; 21-17; 21-16) perechea japoneză Moto Fujii-Tanaka.

Spectacolele de azi

CINEMATOGRAFE:

Patria, I. C. Frimu, Al. Sahia, Miorița, N. Bălcescu: Ciocîrlia și Ilie în luna de miere; **Magheru, Filimon Sîrbu, Elena Pavel:** Cavalerul fără lege; **Republica, București, Popular:** Nufărul roșu; **V. Alecsandri, Victoria, Vasile Roaită:** Serenada străzii; **Înfrățirea între popoare:** Cei doi; **Lumina:** Tata, mama, bona și... eu; **Central, Grivița, Flacăra:** Urmărirea; **Tineretului:** Ana Zaccheo; **Maxim Gorki, Timpuri Noi:** Povestea viteazului Baiaia; **Alex. Popov:** Orele speranței; **8 Martie:** Liliacul; **Cultural:** Fetele din piața Spaniei; **Unirea:** Sfîrșitul unei cariere; **Constantin David:** Doi prieteni; **T. Vladimirescu:** O noapte pe Mont Blanc; **Carpați, 23 August:** Star fără voie; **Arta:** Matrozul Cijik; **Munca:** Prietenia marilor popoare; **Moșilor:** Stele pe aripi; **Donca Simo:** Căi albastre; **Ilie Pintilie:** Drum periculos; **M. Eminescu:** Trei starturi.

„Scînteia tineretului"
15 aprilie 1956 pag. 3-a

Din duminică în duminică

CĂUTĂTORII DE POVEŞTI

E o veche zicală din bătrîni: cîte bordele, atîtea obiceie. Zicala, ce-i drept, cam exagerează, dar conţine şi mult adevăr. Valea fiecărui rîu îşi are tradiţiile ei, cîntecele şi jocurile ei.

Culegătorii de folclor sînt exploratorii nesecatelor comori populare. Seara, lîngă vatră, printre bătrîni şi copii, ei ascultă cu luare aminte basmele, iar duminica se desfată privind frumuseţea horelor şi a jocurilor. Nunţile ca şi înmormîntările sînt de asemenea pentru folclorişti ocazii minunate de a cunoaşte obiceiurile locului.

Pentru ca să aflăm unele din „secretele" muncii de folclorist am stat de vorbă cu tovarăşul Ovidiu Bîrlea, cercetător la Institutul de folclor din Bucureşti.

★

Culegătorul de folclor trebuie să fie în primul rînd un bun drumeţ, gata să se descurce în orice împrejurare. În traista care-l însoţeşte pe cercetător, pe lîngă cele necesare unui drumeţ se mai găsesc de obicei un magnetofon, un aparat de fotografiat, nelipsita hîrtie. Şi este cazul să adăugăm că folcloristul se înarmează şi cu o doză serioasă de... răbdare.

Folcloristul îşi notează textele cîntecelor

Punîndu-şi toate aceste lucruri în traistă, minus răbdarea, fireşte, tovarăşul Ovidiu Bîrlea, împreună cu Alexandru Angelescu şi Gheorghe Abălaşei, a plecat în spre nordul Moldovei. Ţinta: comuna Fundu Moldovei. Scopul: cercetarea basmelor din această comună. Durata şederii: minimum 10 zile.

Comuna Fundu Moldovei nu degeaba fusese denumită astfel. Era aşezată în partea cea mai de nord a ţării, între dealuri şi păduri bătrîne. Ajunşi spre seară în comună, cercetătorii au fost mulţumiţi că au găsit o gazdă în casa căreia să se odihnească. A doua zi însă au început să se intereseze, la gazdă mai întîi, care sînt cei mai buni povestitori din sat. Li s-a indicat numele cîtorva, dar pornind să-l caute şi-au dat seama că nu sînt nişte povestitori buni.

Începuse să-i apuce disperarea că au făcut atîta drum pînă aici de florile mărului. Trecuseră cinci zile şi nu găsiseră nimic. Totuşi au mai făcut o încercare. S-au dus la şcoala din sat şi intrînd într-o clasă au întrebat:

— Mai băieţi, ia spuneţi-ne cine vă spune vouă poveşti seara?

— Tatăl meu. Cînd ne spune seara poveşti, vin toţi vecinii de pe uliţă să-l asculte.

Nu prea credeau cercetătorii în ce le-a spus puştiul, dar pentru că toţi ceilalţi copii au întărit spusele lui, declarîndu-se şi ei încîntaţi de basmele lui tată-său, s-au dus să-l caute şi pe acest povestitor. Şi l-au găsit.

Gheorghe Zlotar era un om obişnuit la prima vedere. Un bărbat de vreo 45 de ani, voinic, cu mustăcioară. Acum abia învaţă alfabetul. În trecut cultura nu reuşise să pătrundă pînă aici, în Fundu Moldovei.

Cei cinci copii ai săi, ba chiar şi vecinii, veneau adeseori, mai ales serile, şi-l rugau să le povestească basme. Repertoriul lui Gheorghe Zlotar cuprindea destule basme, dar tot povestindu-le, ascultătorii lui au început să le cunoască. Astfel, într-o bună zi, cineva l-a întrebat:

— Dar altele nu mai ştii? Pe astea le-am ascultat de atîtea ori...

Asta l-a pus pe gînduri. De unde să scoată alte basme dacă nu mai ştia. Şi pentru că puştii continuau să-l roage să le povestească, i-a trecut prin gînd: Ce-ar fi să scornească el nişte basme care să nu semene cu cele vechi? Şi astfel repertoriul lui de basme s-a îmbogăţit cu încă patru, făcute de el.

Folcloriştii noştri au fost încîntaţi. Nu se aşteptau la o asemenea surpriză. Gheorghe Zlotar pe lîngă că era un povestitor neîntrecut de basme fantastice, era şi un creator. L-au fotografiat, i-au imprimat toate cele 31 basme pe bandă de magnetofon, dar nu s-au mulţumit cu atît. După oarecare vreme l-au chemat la Institut în Bucureşti.

— Nevastă-mea a stat cu gura pe mine să nu viu, dar eu tot am venit — povestea el.

De data aceasta i-au cerut lămuriri mai ample despre felul cum a ajuns să creeze cele patru basme ale lui.

— Prima dată le spuneam în gînd cîteva seri de-a rîndul înainte de a adormi şi cînd eram sigur că n-am să uit nimic, le spuneam şi celorlalţi. Niciodată nu le-am spus însă că sînt făcute de mine deşi ei mă întrebau adeseori văzînd că nu seamănă cu celelalte.

★

Şi astfel datorită lui Gheorghe Zlotar colecţia de basme a Institutului s-a mai îmbogăţit cu încă 31 de basme.

Deplasarea tovarăşului Bîrlea în comuna Fundu Moldovei a fost cît se poate de fructuoasă. Dar trebuia să se grăbească. Auzise că în Pădureni, prin părţile Hunedoarei, se pregătea o nuntă la care voia să participe cu tot dinadinsul. Deci trebuie din nou să-şi pregătească traista de drumeţ.

RODICA ŞERBAN

Automobile cu turbină de gaze

Cuvinte ca turboreactor, turbopropulsor sînt astăzi cuvinte cunoscute de toată lumea. Cu toţii ştim că motorul cel mai folosit în aviaţie este turbina cu gaze, care a înlocuit cu mult succes motoarele cu piston.

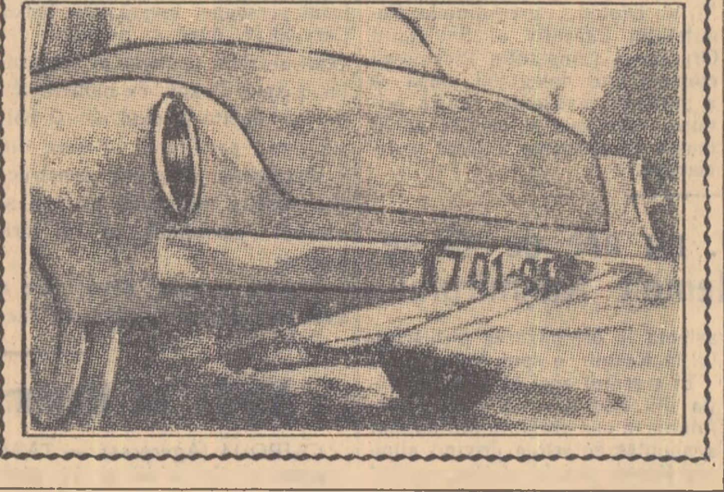
Mai puţin cunoscut este faptul că turbina cu gaze este în curs de a cuceri şi alte domenii ale tehnicii, că astăzi se proiectează vase petrolifere, centrale electrice, locomotive acţionate de turbine cu gaze. Constructorii de automobile depun mari eforturi pentru a pune la punct turbine cu gaze care să înlocuiască actualele motoare cu piston. Aflăm cu bucurie că constructorii de automobile din R. D. Germană deţin un loc de frunte în această „cursă" paşnică. Aşa cum ne informează unul din ultimele numere ale ziarului „Junge Welt", după multe strădanii, constructorii de la fabrica de automobile din Eisenach (EAW) au reuşit să construiască o turbină cu gaze pentru automobile de turism. Este vorba de o turbină cu două camere de ardere.

Turbina a fost instalată pe un automobil de turism „Wartburg"-G.T.R. fiind mai uşoară şi cu 45 la sută mai puternică decît motorul cu piston cu care automobilul era prevăzut iniţial.

Automobilul echipat cu noua turbină atinge cu uşurinţă viteza de 200 km. pe oră. El este înzestrat cu frîne speciale electromagnetice.

În fotografie se pot observa flăcările ce ies din tuburile de eşapament ale turbinei în timpul mersului.

Ing. A. N.

PAK-MOK-YEL şi colegii săi

Problemele economice ne atrag. Tot pe atît clădirea severă de piatră cenuşie, a institutului de specialitate din Bucureşti, stăpîna uneia din pieţele centrale ale Capitalei, şi care în ultimii ani s-a dublat aproape, prelungindu-se cu noi aripi.

De aceea, cînd acum cîteva zile am primit programul sesiunii cercurilor ştiinţifice studenţeşti de aici, l-am frunzărit cu nerăbdare.

Multe subiecte te puteau pasiona în el. Şi printre ele, nu puţin, următorul:

„Referatul „Sectoarele economice în R.P.D. Coreeană" va avea loc sîmbătă la ora 17 şi 15 minute. Autori: Pak-Mok-Yel, Constantinescu Elena şi Stoiculescu Dinu, studenţi în anul IV la Facultatea de economie politică".

...Expunerea anterioară, despre întovărăşirile agricole, abia se terminase cînd la tribuna sălii nr. 1 a institutului urcă un tînăr negricios, cu ochelari.

Foto: RADU COSTIN

La început, unii dintre participanţi se apropiară, din curiozitate — pare-se — faţă de vorbitor. Ei îi priveau chipul specific mongol, ascultau intonaţia puţin cîntătoare cu care vorbea romîneşte, mulţi îşi opreau ochii cu interes asupra panglicii decoraţiei care îi răsărea pe rever.

Nu trecură însă nici cîteva minute şi primele reacţii se schimbară. Acum sala întreagă, serioasă, era preocupată de altceva: asculta cu pasiune povestea, pentru cei mai mulţi inedită, a tuturor detaliilor transformării unei ţări prietene, de la mii de kilometri depărtare, dintr-o colonie a imperialismului japonez într-un stat liber, înfloritor.

Pe bună dreptate, după încheierea referatului numeroşi tovarăşi studenţi ca şi cadre didactice, au subliniat caracterul interesant al lucrării.

Ei au propus-o pentru sesiunea ştiinţifică a tuturor institutelor din ţară şi după cum am aflat ulterior referatul a şi fost premiat.

...Se făcuse seara tîrziu cînd am rămas într-o bancă de şcoală din sala devenită pustie, cu cei trei studenţi, coautori ai lucrării.

Am aflat aici povestea unui tînăr elev la Phenian, devenit apoi tanchist în războiul de apărare a patriei sale. Nimeni nu ne-a spus că a fost viteaz, dar şi singuri cunoaştem deja însemnul de onoare „Meritul în luptă".

Am aflat aici şi altă poveste, a unui crîmpei din prietenia şi conlucrarea unei fete şi unui băiat din Romînia cu fratele lor coreean.

Încă anul trecut ei au ales împreună subiectul acesta pentru referatul universitar. Lucrînd la strîngerea materialului, tinerii s-au izbit însă curînd de lipsa unora din documentele necesare. Pak-Mok-Yel a tradus atunci singur articolele necesare.

Cînd referatul a fost gata, a fost rîndul Elenei şi al lui Dinu să se „revanşeze". Multe seri şi-au necăjit ei colegul cerîndu-i să citească textul expunerii cu voce tare în romîneşte încă o dată şi încă o dată.

Acum însă greul trecuse, toţi rîdeau şi erau bucuroşi.

Ne pregăteam tocmai de plecare, cînd ne-a venit în gînd să-l întrebăm pe Pak-Mok-Yel:

— Poate aceste rînduri vor fi citite şi în Coreea. N-ai dori să transmiţi ceva acasă?

Pak a început să-i laude atîta pe prietenii săi romîni, încît aceştia au cerut insistent să nu se scrie aşa ceva.

În schimb, toţi împreună o îmbrăţişează cu drag pe mama silitorului lor coleg, şi roagă ziarul să transmită îmbrăţişarea pe următoarea adresă:

Kim Cio Ok, regiunea Kan Von, raionul Ko San, R.P.D. Coreeană.

C. FILIP

OPERATORUL CINEMATOGRAFIC *în situaţii neprevăzute*

S-a stins lumina şi mănunchiul de raze izvorît din aparat proiectează pe ecran imagini dintre cele mai interesante. Spectatorii urmăresc cu interes noutăţile pe care le povestesc jurnalele cinematografice — adevărată cronică a vieţii noastre noi. Aspecte dintr-o îndrăzneaţă ascensiune în munţi, dintr-o croazieră pe o mare furtunoasă, din întrecerea socialistă într-o fabrică, dintr-un teatru, cele mai diverse scene ale vieţii de zi cu zi, culese de la distanţe de sute şi mii de kilometri, sînt oferite cu dărnicie spectatorilor pentru a cunoaşte mai bine viaţa întregului popor, succesele în drumul spre socialism ca şi episoade din lupta oamenilor muncii din străinătate pentru pace şi o viaţă mai bună.

Mulţi sînt cei care se delectează privind asemenea jurnale, asistînd cu emoţie uneori la desfăşurarea celor mai palpitante scene ale filmelor documentare, dar puţini dintre ei ştiu de cîtă trudă şi ingeniozitate au nevoie reporterii cinematografici pentru a prinde pe peliculă imaginile care le plac lor atît de mult. Să vă povestim deci cîteva momente din munca unor asemenea oameni pentru a vă da seama de meritele lor în lupta pentru dezvoltarea cinematografiei noastre.

Jurnalul cinematografic trebuie să surprindă cu operativitate evenimentele de seamă ale vieţii noastre noi. Să fie prezent la momentul oportun oriunde apare noul — aceasta este menirea actualităţii cinematografice. Evenimentele nu aşteaptă şi nu se poate îngădui ca ele să treacă fără a fi înregistrate. Îndeplinind această cerinţă, operatorii cinematografici au fost martorii primei şarje a noilor furnale de la Hunedoara, martorii naşterii primului tractor şi a primului autocamion romînesc. Actul de constituire a primelor gospodării agricole colective a fost semnat în prezenţa lor, iar cînd s-a aprins pentru prima dată becul electric în Sîmbăta de Sus, de pildă, ei n-au fost absenţi.

Dar aşa cum am spus, nu-i este uşor operatorului cinematografic să fie prezent totdeauna în inima actualităţii. Pentru a ajunge în cele mai depărtate colţuri de ţară el trebuie să parcurgă de multe ori, cu aparatul de filmat, care cîntăreşte 20 de kilograme, zeci de kilometri pe arşiţă sau pe îngheţ, la şes sau la munte, prin praf, zăpadă sau noroi. Şi de cîte ori operatorul de-abia sosit de la Oradea, trebuie să plece urgent într-un sat din nordul Moldovei!

Operatorul nu se sperie însă de aceste greutăţi. Munca lui este aspră, grea, dar plină de frumuseţe. Trebuie să fii un artist şi un om pasionat ca să simţi întreaga poezie care vibrează în munca strungarului, tractoristului, minerului, arhitectului etc., şi s-o transmiţi spectatorului.

Meseria de reporter cinematografic cere însă şi foarte mult curaj, iniţiativă şi operativitate. Fără aceste calităţi operatorul nu s-ar putea descurca în situaţiile cele mai neaşteptate, încurcate şi chiar primejdioase pe care le întîlneşte pe parcursul îndeplinirii

misiunii sale. Operatorul Ilie Cornea, de pildă, nu ne-ar fi putut da acele documente emoţionante ale eliberării oraşului ceh Banska-Bistriţa de sub jugul fascist dacă n-ar fi mers plin de curaj şi abnegaţie cu aparatul de filmat, pînă în linia întîia a frontului. Ba, la un moment dat şi-a dat seama că a ajuns între două focuri. A continuat totuşi să filmeze, conştient de însemnătatea sarcinii sale şi a reuşit să-şi facă datoria şi să scape cu viaţă. De asemenea, operatorul Nicolae Marinescu a înregistrat pe peliculă ultimele şi zadarnicele zvîrcoliri ale aviaţiei hitleriste, filmînd din avion, în timpul luptelor aeriene.

Dar şi în timp de pace e nevoie de multe ori de curaj şi spirit de sacrificiu. Ernest Bradu a însoţit în timpul alegerilor din 1948 urna mobilă la parcelele forestiere din Munţii Bucegi timp de 16 ore prin zăpadă şi viscol. Şi tot acelaşi operator a străbătut prin uriaşii nămeţi în timpul viscolului din 1954 drumul pînă la uzinele „23 August" pentru a filma activitatea de pregătire a reluării cît mai grabnice a lucrului la uzine.

Aţi văzut vreodată o cursă de bob? Bobul atinge uneori, în alunecarea lui, viteza de 100 kilometri pe oră. Cum se putea reda cît mai bine spectatorilor acest zbor ameţitor? Operatorul Marinescu a găsit soluţia: s-a suit în bob, ocupînd locul ultimului om din echipaj şi a filmat astfel.

La studioul „Alex. Sahia" sînt renumiţi operatorii Ilie Ion, Kiamil Kiamil şi Gh. Zimermann pentru filmările lor din avion în condiţii extrem de periculoase sau chiar filmări în timpul aruncărilor cu paraşuta. Operatorul Feher se ia adeseori la întrecere cu pompierii, filmînd din vîrful scărilor de incendiu, iar operatorul Jeney se întrece cu alpiniştii pe care-i filmează, urcînd şi coborînd alături de ei pe frînghii în cele mai periculoase escalade.

Adeseori operatorii cinematografici se află în situaţii tragi-comice. Tot operatorul Jeney, de exemplu, filmînd o vînătoare de mistreţi, s-a pomenit numai la cîţiva paşi de un mistreţ fioros. Numai apariţia întîmplătoare a unui vînător care a ucis animalul a făcut ca Jeney să guste din mistreţ şi nu mistreţul din Jeney.

Tovarăşul Ilie Cornea, dorind să filmeze activitatea marinarilor noştri pe timp de furtună, şi-a îndeplinit misiunea cu mari riscuri. El a filmat fiind ţinut pe punte de trei marinari, pentru a nu fi luat de valuri.

Operatorul Paul Holban aflîndu-se în anul 1954 la campionatele de atletism de la Berna s-a lovit de un obstacol serios: n-a primit aprobarea să intre pe pista stadionului. El a realizat totuşi din locurile rezervate spectatorilor, cu mari eforturi, luări de vederi din care s-a putut întocmi un film valoros.

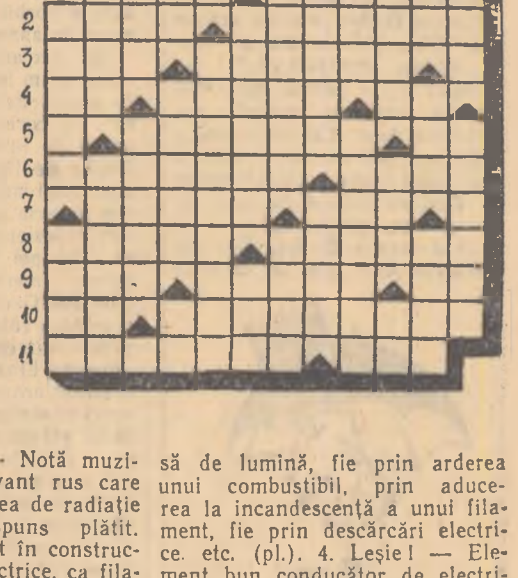
Sau cine nu-şi aminteşte de emoţionantul moment din filmul despre Congresul F.M.T.D. din anul 1953, cînd s-a anunţat încheierea armistiţiului în Coreea? Pentru ca acel moment să poată fi prins cu spontaneitate, aşa cum s-a întîmplat, pentru a nu pierde nici o scenă interesantă, operatorul Goldgraber Willy, negăsind altă cale, şi-a croit drum pe mesele din sala Congresului, desfăşurînd un adevărat tur de forţă echilibristică printre farfuriile cu torturi, sandwich-uri şi alte bunătăţi.

O muncă grea, care cere curaj şi iniţiativă, operativitate şi abnegaţie, stăpînirea perfectă a tehnicii filmării, un înalt nivel ideologic — iată în ce constă arta şi mîndria operatorului cinematografic.

S. ANTONESCU

Cuvinte încrucişate

ELECTRICITATEA

Orizontal: 1. Izvor de energie electrică — Atom încărcat cu electricitate pozitivă şi care într-o electroliză se deplasează către electrodul negativ. 2. Acolo unde pătrunde din ce în ce mai mult lampa lui Ilici. — Broboada colorată a ţărăncilor. 3. Prefix cu semnificaţia „trei". — Maşină agrară, acţionată de motoare electrice sau de motoare cu ardere internă. (pl.). 4. — Pană. — Primeşte energie electrică şi produce energie mecanică. — Notă muzicală. 5. Marele savant rus care a descoperit presiunea de radiaţie a luminii. — Răspuns plătit. 6. Metal întrebuinţat în construcţia unor aparate electrice, ca filament pentru becurile electrice etc. — Porţiune dintr-o curbă cuprinsă între două puncte ale ei (pl.). 7. Omenească. — A apare. 8. Lampă... răvăşită! — Crescător de şoimi. 9 Exclamaţie de mirare. — Părinte (art.) — Exclamaţie ardelenească. 10... şi invers! — Genial învăţat rus care a scris că: „substanţa electrică este aceeaşi cu substanţa fulgerului" mai înainte ca Franklin să fi arătat că fulgerul nu e decît o uriaşă scînteie electrică. 11. Corp solid, cristalizat sau amorf, de compoziţie chimică determinată, care se găseşte în natură. — În interiorul becului electric.

Vertical: 1. Serveşte la susţinerea reţelei electrice aeriene. — Fracţiune a cărei particulă centrală, nucleul, are sarcina electrică pozitivă. 2. Loc de odihnă şi cultură. — Parte a radiaţiunilor electromagnetice care impresionează ochiul omenesc (pl.). 3. Itinerar întrerupt! — Folosit ca sursă de lumină, fie prin arderea unui combustibil, prin aducerea la incandescenţă a unui filament, fie prin descărcări electrice etc. (pl.). 4. Leşie! — Element bun conducător de electricitate şi căldură. — Pronume. 5. Muncitor în domeniul electricităţii. 6. Lanţ format din mai mulţi atomi legaţi între ei prin valenţe simple sau multiple. — Semiamator 7. Lampă de radio. — Cîrd (fig.). 8. Insule în Oceanul Atlantic. — Nume masculin. 9. Şi... numele aceluiaşi nume! — Savant sovietic ale cărui studii au contribuit la realizarea lămpilor cu lumină rece. 10. Piesă a unei maşini electrice ce asigură printr-una sau mai multe perii legătura dintre înfăşurarea rotitoare şi conductorul fix. — Numele vechi romînesc al Romei. — În mijlocul portativului. 11. Ordin circular. — E produs cînd un curent electric străbate spaţiul dintre doi electrozi. — Electrodul pozitiv. 12. Antena... capului. — Savant rus, descoperitorul arcului electric, care a arătat pentru prima dată în istorie că electricitatea sub formă de curent poate servi la iluminat.

IATĂ RĂSPUNSURILE LA JOCURILE PUBLICATE ÎN PAGINA „ŞTIINŢA PENTRU TOŢI" DIN Nr. 2149

1. Orice drum ar parcurge un om, dată fiind forma aproape sferică a globului pămîntesc, el merge după un arc de cerc. Capul omului se deplasează după arcul unui cerc, concentric cu acela pe care înaintează tălpile picioarelor, dar cu o rază mai mare decît raza pămîntului cu circa 1,70 m. (înălţimea medie a unui om).

Mai precis: în timp ce tălpile picioarelor parcurg complect un cerc mare al pămîntului (40.000.000 m.) capul omului parcurge un plus de 10,67 m.

2. În primul rînd se observă că triunghiul dat are laturile formate din 3, 4 şi 5 chibrituri. Pentru că $5^2 = 3^2 + 4^2$ rezultă că triunghiul acesta este dreptunghi.

Cu cele două chibrituri în plus, se poate construi un dreptunghi care are laturile 3 şi 4 chibrituri şi perimetrul de 14 chibrituri, a cărui suprafaţă este cît aria a două triunghiuri dreptunghice date.

UN CADOU

Irina împlineşte azi cinci ani. Oaspeţii se cam lasă aşteptaţi. Şi deodată, soneria. A sosit Dănuţ. Apoi din nou ţîrîitul strident al soneriei. Odată cu Corina intră şi Andi. Ceremonios Andi îi pune în faţă un pachet destul de voluminos. Se desface pachetul.

— Tii! exclamă cineva.

Din pachet se revarsă pe masă un splendid „serviciu" verde din vinilin. Desigur pe măsura... păpuşilor.

— La mulţi ani! rosteşte ceremonios Andi.

Deodată îi face un semn. Irina e neatentă. Andi devine insistent.

— Vino! îi spune misterios băiatul.

Ies amîndoi în hol. Irina e din ce în ce mai curioasă. Dintr-un fund de buzunar Andi scoate fără grabă întîi un mosorel şi apoi o sticlă goală de penicilină.

— Uite, cadoul. De la mine! Şi din nou îi spune:

„La mulţi ani"!

Apoi totul reintră în normal. În cameră jocurile continuă.

— Ştiu un joc nou...

Fără multe cuvinte „serviciul" a ajuns pe covor. Ceşcuţele, farfuriile sînt aranjate în ordine.

Ce se urmăreşte oare? Şi deodată cel ce a propus jocul începe să le calce în picioare.

— Ce faci? întrebă cineva.

— Calc în străchini!

Şi jocul continuă. Curînd sînt antrenaţi toţi copiii în joc. Cînd mămica Irinei intră în cameră, n-a mai „salvat" decît două ceşcuţe şi o farfurioară.

— Vai, copii, ce-aţi făcut? îi mustră ea. Şi către Irina: „E doar cadoul lui Andi".

Irina zîmbeşte şăgalnic. Ştie ea ceva. Seara adoarme tîrziu, zîmbind fericită. În mîini ţine strîns mosorelul şi sticluţa goală de penicilină.

Şi o simplă întrebare:

Pedagogi, ce aveţi de spus despre sufletul copiilor?

I. ISAIIA

ŞAH

Un mare succes al problemisticii romîneşti

Problemistica — această ramură a şahului care are ca obiect prezentarea într-o formă stilizată, artistică, a diferitelor idei şi combinaţii şahiste — a înregistrat datorită cunoscutului nostru colaborator Emil Dobrescu un mare succes.

El a reuşit să cucerească premiul I la marele concurs unional de probleme miniaturi (cu cel mult 7 piese), organizat de către C.C.F.S. al U.R.S.S., concurs ale cărui rezultate se vor publica într-un buletin special.

Studentul romîn E. Dobrescu, care învaţă la Universitatea „Lomonosov" din Moscova, a prezentat pentru prima oară o lucrare, alături de cei mai mari compozitori de probleme de şah ai lumii şi... a obţinut locul I.

Nu se poate să nu menţionăm că tov. Dobrescu a ajuns ca prin muncă deosebit de susţinută să fie nu numai un şahist de valoare, ci şi un student fruntaş, luînd tot timpul celor 5 ani de studii numai calificativul „foarte bine". De asemenea el este şi secretarul Comitetului unional al studenţilor şi aspiranţilor romîni care învaţă în U.R.S.S. Cît despre lucrarea lui, părerea unanim exprimată este aceea de „extraordinară!"

Cititorilor noştri le-o prezentăm azi fără soluţie, pentru a le oferi posibilitatea să-i simtă din plin frumuseţea neasemuită, cînd o vor dezlega.

PROBLEMA Nr. 17

Mat în două mutări

Alb: Rc 6, Dg 2, Te1, Na 5, PC3

Negru: Rd 3, Ne 3,

Intr-adevăr forma desăvîrşită în care a prezentat ideea maturilor reflexe combinată cu apărarea prelungită a Ne3, fac ca această problemă să rămînă înscrisă pentru totdeauna în istoria şahului, ca una din cele mai remarcabile realizări.

I. CRIŞAN

Pe scurt

☆ *Campionatul Argentinei, jucat la Buenos-Aires a fost cîştigat de Najdorf cu 16 puncte din 19 posibile.*

☆ *În Republica Populară Bulgaria, titlul de campion a revenit tînărului maestru N. Padevski cu 11½ din 16 puncte.*

Radu nu se teme de flăcări

Odată cu primăvara, larma din S.M.T.-uri îşi mută casa. Pleacă şi ea acolo, pe cîmpuri şi prin sate, dusă de tractorişti. La Bogdana, nu departe de Călăraşi, seara mai cu seamă, vîjîitul uzinei electrice se mai aude şi, din cînd în cînd, fluierul paznicilor, înăbuşit şi el de zgomotul furtunatic al cîte unui tren. Pe urmă — linişte.

Linişte?

Dar ce se întîmplă?! Ce pălălaie îşi dănţuie crestele ameninţătoare între nucii din spatele atelierului?

— Foc! Foc! Foc!

Strigătele vin de pretutindeni. Puţinii oameni, care nici nu au adormit bine, se trezesc şi dau năvală într-acolo.

— Arde un vagon dormitor.

Un om scund, subţire, desculţ şi dezbrăcat, cu capul descoperit ţîşneşte ca o săgeată spre tractorul din uşa atelierului. Nici n-ai vreme să vezi cine-i. Fără să stea la gînduri porneşte motorul, urcă la volan şi se îndreaptă spre locul cu pricina. Crengile nucului cel mare au început să ardă. Cîteva geamuri ale atelierului au pocnit. Puţine clipe de zăbavă ar fi destul ca focul să pătrundă înlăuntru. Şi fierbinţeala te arde, te ustură. Totuşi, Radu Nicolescu, cel care ţîşnise ca o săgeată, împinge tractorul atît de aproape, că unul mai slab de înger dă un strigăt:

— Unde te bagi mă?

Radu n-are timp să răspundă. Coboară de pe tractor şi dă să intre sub vagonul arzînd. Pojarul îl respinge. Încearcă din nou. E aproape. Din nou e respins. Cămaşa începe să-i ardă pe spate. Mîneca stîngă fumegă şi ea. Pe gît simte usturime. În clipa asta Mircea Nedu, organizatorul de partid, soseşte cu o pătură udă, îl înfăşoară iute cu ea şi Radu intră sub foc. Agaţă vagonul de tractor, sare la volan şi porneşte, urmat de un car de flăcări. Se opreşte abia în fundul grădinii, unde focul nu mai are putere să se întindă. Pericolul e înlăturat...

Cît a durat toată această întîmplare; cinci, zece minute? Nu se ştie. Nici n-ar avea rost o asemenea socoteală. În ochii lui Radu, mari, limpezi, de culoarea alunei, se iveşte o sclipire care cu greu poate fi redată aici. Pe faţa lui trece parcă umbra unui gînd. Cîteva clipe stă aşa, ca şi cum s-ar întreba: ce a fost? Gîndeşte poate că arsurile de pe mînă şi gît ar fi putut căpăta proporţii? Gîndeşte poate ce pagubă ar fi însemnat pentru staţiune, pentru mecanizatori — dacă atelierul ar fi fost mistuit de flăcări? Cine ştie?! Pe feţele oamenilor însă, a lui Nedu şi a celorlalţi de aici, citeşti mîndria că în mijlocul lor se află asemenea tineri, neînfricaţi în clipe de grea încercare, cu o prezenţă de spirit demnă de invidiat care nu pregetă să-şi primejduiască însăşi viaţa lor, pentru a salva de la pagubă bunul obştesc.

C. SLAVIC

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
STAS — 3452 — 52